

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 175

36e jaargang

19 juli 1993

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

- ★ Richtlijn 93/43/EEG van de Raad van 14 juni 1993 inzake levensmiddelenhygiëne 1
- ★ Richtlijn 93/44/EEG van de Raad van 14 juni 1993 tot wijziging van Richtlijn 89/392/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende machines 12
- ★ Richtlijn 93/52/EEG van de Raad van 24 juni 1993 tot wijziging van Richtlijn 89/556/EEG tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intra-communautaire handelsverkeer in embryo's van als huisdier gehouden runderen en de invoer daarvan uit derde landen 21
- ★ Richtlijn 93/53/EEG van de Raad van 24 juni 1993 tot vaststelling van minimale communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde visziekten 23
- ★ Richtlijn 93/54/EEG van de Raad van 24 juni 1993 houdende wijziging van Richtlijn 91/67/EEG inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurprodukten 34

2

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN 93/43/EEG VAN DE RAAD

van 14 juni 1993

inzake levensmiddelenhygiëne

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat het vrije verkeer van levensmiddelen een eerste voorwaarde is voor de voltooiing van de interne markt; dat dit principe vertrouwen veronderstelt in de veiligheid voor menselijke consumptie van zich in het vrije verkeer bevindende levensmiddelen, en met name in de hygiëne daarvan in alle stadia, namelijk bereiding, verwerking, vervaardiging, verpakking, opslag, vervoer, distributie, hantering en aanbidding ten verkoop of levering aan de consument;

Overwegende dat de bescherming van de volksgezondheid van het grootste belang is;

Overwegende dat deze bescherming reeds het onderwerp was van Richtlijn 89/397/EEG van de Raad van 14 juni 1989 inzake de officiële controle op levensmiddelen ⁽³⁾, alsmede van meer specifieke voorschriften ter zake; dat levensmiddelenhygiëne een belangrijke doelstelling van deze controle is; dat genoemde richtlijn met name betrekking heeft op inspectie, monsterneming en analyse en dient te worden aangevuld met bepalingen ter verbetering van de levensmiddelenhygiëne en ter versterking van het

vertrouwen in de hygiëne van zich in het vrije verkeer bevindende levensmiddelen;

Overwegende dat de algemene voorschriften inzake levensmiddelenhygiëne die in acht moeten worden genomen bij bereiding, verwerking, vervaardiging, verpakking, opslag, vervoer, distributie, hantering en aanbidding ten verkoop of levering aan de consument, moeten worden geharmoniseerd om de volksgezondheid te beschermen;

Overwegende dat het gebruik van risicoanalyse, risico-evaluatie en andere beheerstechnieken erkende methoden zijn om kritische controlepunten te identificeren, te controleren en te bewaken;

Overwegende dat voor bepaalde klassen levensmiddelen microbiologische criteria en criteria voor temperatuurbeheersing kunnen worden vastgesteld en dat deze, wanneer zij worden vastgesteld, in overeenstemming moeten zijn met wetenschappelijk erkende algemene beginselen;

Overwegende dat de Lid-Staten de opstelling moeten stimuleren van en moeten meewerken aan gidsen voor goede hygiënische praktijken als richtsnoer voor de levensmiddelenbranche, waar passend gebaseerd op de Aanbevelen Internationale Richtlijnen voor de Praktijk — Grondbeginselen van de levensmiddelenhygiëne, van de Codex Alimentarius ⁽⁴⁾;

Overwegende dat de Commissie, hierin bijgestaan door de Lid-Staten en andere betrokken partijen, de opstelling moet stimuleren van gidsen voor goede hygiënische prak-

⁽¹⁾ PB nr. C 174 van 23. 11. 1992 en
PB nr. C 150 van 31. 5. 1993.

⁽²⁾ PB nr. C 223 van 31. 8. 1992, blz. 16.

⁽³⁾ PB nr. L 186 van 30. 6. 1989, blz. 23.

⁽⁴⁾ Codex Alimentarius Volume A. Recommended International Code of Practice. General Principles of Food Hygiene. Second Revision (1985). Food and Agriculture Organization of the United Nations/World Health Organization. Rome, 1988 (Codex Alimentarius, deel A. Aanbevelen Internationale Richtlijnen voor de Praktijk. Grondbeginselen van de levensmiddelenhygiëne. Tweede herziening (1985). Voedsel- en Landbouwororganisatie van de Verenigde Naties/Wereldgezondheidsorganisatie. Rome, 1988).

tijken als richtsnoer voor de levensmiddelenbranche, waar nodig voor de gehele Gemeenschap;

Overwegende evenwel dat exploitanten van een levensmiddelenbedrijf verantwoordelijk zijn voor de hygiëne in hun bedrijf; dat de navolging van de gidsen voor goede hygiënische praktijken die geen kracht van wet hebben, derhalve geen eis van deze richtlijn is;

Overwegende dat, met het oog op de uitvoering van de algemene voorschriften inzake levensmiddelenhygiëne en de gidsen voor goede hygiënische praktijken, de toepassing van de normen van de EN 29000-serie dient te worden aanbevolen;

Overwegende dat op de naleving van de algemene voorschriften inzake levensmiddelenhygiëne overeenkomstig Richtlijn 89/397/EEG toezicht moet worden gehouden door de bevoegde autoriteiten in de Lid-Staten, ten einde te voorkomen dat de consument schade ondervindt van levensmiddelen die ongeschikt zijn voor consumptie of waaraan gezondheidsrisico's zijn verbonden;

Overwegende dat exploitanten van levensmiddelenbedrijven ervoor moeten zorgen dat alleen levensmiddelen die geen risico voor de gezondheid opleveren, in de handel worden gebracht en dat aan de bevoegde autoriteiten passende bevoegdheden moeten worden verleend om de volksgezondheid te beschermen; dat echter de legitieme rechten van de levensmiddelenbranche dienen te worden gegarandeerd;

Overwegende dat ter kennis van de Commissie moet worden gebracht welke autoriteiten in de Lid-Staten met de officiële controle op de levensmiddelenhygiëne zijn belast,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In deze richtlijn worden de algemene voorschriften inzake levensmiddelenhygiëne en de bepalingen inzake het toezicht op de naleving daarvan vastgesteld.

2. Deze richtlijn is van toepassing, onverminderd de bepalingen die in het kader van meer specifieke communautaire voorschriften inzake levensmiddelenhygiëne zijn vastgesteld. Binnen drie jaar zal de Commissie het verband tussen de specifieke communautaire voorschriften inzake levensmiddelenhygiëne en deze richtlijn bestuderen en zo nodig voorstellen indienen.

Artikel 2

In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:

— „levensmiddelenhygiëne”, hierna „hygiëne” te noemen: alle maatregelen die noodzakelijk zijn om de veiligheid en gezondheid van levensmiddelen te waarborgen. De maatregelen gelden voor alle stadia na de primaire productie (die bij voorbeeld het oogsten, slachten en melken omvat), tijdens bereiding, verwer-

king, vervaardiging, verpakking, opslag, vervoer, distributie, hantering en aanbidding ten verkoop of levering aan de consument;

— „levensmiddelenbedrijf”: elke onderneming, zowel publiek- als privaatrechtelijk, die, al dan niet met winstoogmerk, een of meer van de volgende activiteiten uitoefent: bereiding, verwerking, vervaardiging, verpakking, opslag, vervoer, distributie, hantering of aanbidding ten verkoop of levering van levensmiddelen;

— „gezond voedsel”: voedsel dat wat de hygiëne betreft geschikt is voor menselijke consumptie.

Artikel 3

1. Bereiding, verwerking, vervaardiging, verpakking, opslag, vervoer, distributie, hantering en aanbidding ten verkoop of levering van levensmiddelen moeten op hygiënische wijze plaatsvinden.

2. Levensmiddelenbedrijven moeten elk aspect van hun werkzaamheden identificeren dat bepalend is voor de voedselveiligheid en ervoor zorgen dat passende veiligheidsprocedures worden vastgesteld, toegepast, gehandhaafd en herzien op basis van de volgende beginselen die zijn gehanteerd voor de ontwikkeling van het HACCP-systeem (Hazard Analysis and Critical Control Points — risicoanalyses en kritische controlepunten):

— analyseren van de potentiële risico's voor levensmiddelen bij een handeling in een levensmiddelenbedrijf;

— nagaan op welke punten tijdens die handelingen zich risico's voor levensmiddelen kunnen voordoen;

— besluiten, welke van de geïdentificeerde punten kritisch zijn voor de voedselveiligheid — de „kritische punten”;

— omschrijven en ten uitvoer leggen van doeltreffende controle- en bewakingsprocedures op die kritische punten en

— op gezette tijden, en telkens wanneer de handelingen in het levensmiddelenbedrijf worden gewijzigd, opnieuw bezien van de analyse van de risico's voor levensmiddelen, de kritische controlepunten en de controle- en bewakingsprocedures.

3. Levensmiddelenbedrijven moeten de in de bijlage van deze richtlijn vermelde hygiënevoorschriften voor levensmiddelen naleven. Overeenkomstig de procedure van artikel 14 mogen van zekere bepalingen in de bijlage afwijkingen worden toegestaan.

Artikel 4

Onverminderd meer specifieke communautaire voorschriften kunnen er microbiologische criteria en criteria voor temperatuurbeheersing voor bepaalde klassen

levensmiddelen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 14 en na raadpleging van het bij Besluit 74/234/EEG ⁽¹⁾ ingestelde Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding.

Artikel 5

1. De Lid-Staten stimuleren de opstelling van gidsen voor goede hygiënische praktijken die op vrijwillige basis door levensmiddelenbedrijven kunnen worden gebruikt als gids om aan het bepaalde van artikel 3 te voldoen.

2. Indien de in lid 1 bedoelde gidsen voor goede hygiënische praktijken worden ontwikkeld, dient dat te geschieden:

- door de verschillende sectoren van de levensmiddelenbranche en vertegenwoordigers van andere belanghebbende partijen zoals bij voorbeeld passende instanties en consumentengroeperingen;
- in overleg met de partijen welke belangen wezenlijk kunnen worden geraakt, met inbegrip van de bevoegde autoriteiten;
- in voorkomend geval, rekening houdend met de Aanbevolen Internationale Richtlijnen voor de Praktijk — Grondbeginselen van de levensmiddelenhygiëne, van de Codex Alimentarius.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde gidsen kunnen worden opgesteld onder auspiciën van een nationale normalisatie-instelling als bedoeld in lijst 2 van de bijlage bij Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften ⁽²⁾.

4. De Lid-Staten beoordelen de in de leden 1 en 2 bedoelde gidsen voor goede hygiënische praktijken om vast te stellen in hoeverre zij voldoen aan artikel 3.

5. De Lid-Staten zenden de Commissie de gidsen voor goede hygiënische praktijken die naar hun oordeel voldoen aan artikel 3.

De Commissie stelt die gidsen ter beschikking van de Lid-Staten.

6. Indien een of meer Lid-Staten of de Commissie van mening zijn of is dat het voor harmonisatiedoeleinden noodzakelijk kan zijn op vrijblijvende basis gidsen voor goede hygiënische praktijken op Europese basis (hierna te noemen Europese gidsen voor goede hygiënische praktijken) op te stellen, raadpleegt de Commissie de Lid-Staten in het kader van het Permanent Comité voor levensmiddelen overeenkomstig artikel 14 om na te gaan of er in de

betrokken sector of voor de betrokken werkzaamheden behoefte is aan zulke vrijwillige gidsen en om, indien zulke gidsen nodig worden geacht,

- de draagwijdte, de onderwerpen en het tijdschema voor de totstandbrenging van zulke vrijwillige gidsen te bepalen, rekening houdend met de benodigde tijd om de partijen te raadplegen welke belangen wezenlijk door deze gidsen worden geraakt, en

- de opstelling en/of beoordeling van die vrijwillige gidsen onder auspiciën van een Europese normalisatie-instelling te laten plaatsvinden.

7. Bij de ontwikkeling van de in lid 6 bedoelde Europese gidsen voor goede hygiënische praktijken worden alle nodige maatregelen getroffen om:

- ervoor te zorgen dat de gidsen worden opgesteld door vertegenwoordigers van de verschillende sectoren van de levensmiddelenbranche en van andere wezenlijk betrokken belanghebbende partijen, zoals bij voorbeeld de bevoegde autoriteiten en de consumentengroeperingen;

- ervoor te zorgen dat de inhoud van de gidsen voldoet aan het bepaalde van artikel 3 en, waar van toepassing, aansluit bij de Aanbevolen Internationale Richtlijnen voor de Praktijk — Grondbeginselen van de levensmiddelenhygiëne, van de Codex Alimentarius;

- ervoor te zorgen dat de inhoud van de gidsen praktisch uitvoerbaar is voor de sectoren van de levensmiddelenindustrie waarop zij betrekking hebben, en in de gehele Gemeenschap;

- ervoor te zorgen dat rekening wordt gehouden met de relevante gidsen voor goede hygiënische praktijken die overeenkomstig de leden 1 tot en met 3 zijn opgesteld;

- ervoor te zorgen dat alle partijen welke belangen wezenlijk door de gidsen worden geraakt, met inbegrip van de Lid-Staten, worden geraadpleegd en dat rekening wordt gehouden met hun opmerkingen.

8. De titels en referenties van de overeenkomstig de procedure van de leden 6 en 7 opgestelde Europese gidsen voor goede hygiënische praktijken worden bekendgemaakt in de C-reeks van het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de bekendgemaakte gidsen onder de aandacht van de betrokken sectoren van de levensmiddelenbranche en van de desbetreffende autoriteiten op hun grondgebied worden gebracht.

Artikel 6

De Lid-Staten bevelen, indien zij zulks passend achten, levensmiddelenbedrijven aan om ter uitvoering van de algemene hygiënevoorschriften de Europese normen van de EN 29000-serie en de gidsen voor goede hygiënische praktijken toe te passen.

⁽¹⁾ PB nr. L 136 van 20. 5. 1974, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 92/400/EEG (PB nr. L 221 van 6. 8. 1992, blz. 55).

Artikel 7

1. De Lid-Staten kunnen onder inachtneming van het Verdrag nationale bepalingen inzake de hygiëne die specifiek zijn dan die van deze richtlijn, handhaven, wijzigen of invoeren, op voorwaarde dat die bepalingen

- niet minder streng zijn dan die in de bijlage,
- geen beperking, belemmering of hinderpaal vormen voor het handelsverkeer in levensmiddelen die overeenkomstig deze richtlijn zijn vervaardigd.

2. In afwachting van de vaststelling van gedetailleerde bepalingen overeenkomstig artikel 4 kunnen de Lid-Staten onder inachtneming van het Verdrag nationale bepalingen ter zake handhaven, wijzigen of invoeren.

3. Indien een Lid-Staat het in de in de leden 2 en 3 bedoelde gevallen noodzakelijk acht een nieuwe wetgeving vast te stellen of de bestaande wetgeving te wijzigen, deelt hij de Commissie en de andere Lid-Staten de voorgenomen maatregelen mede met opgave van de beweegredenen daarvoor. De Commissie raadpleegt de Lid-Staten in het bij Besluit 69/414/EEG ⁽¹⁾ ingestelde Permanent Comité voor levensmiddelen, wanneer zij zulks dienstig acht of wanneer een Lid-Staat daarom verzoekt.

De Lid-Staat kan de voorgenomen maatregelen drie maanden na deze mededeling invoeren, op voorwaarde dat hij geen andersluidend advies van de Commissie heeft ontvangen.

Indien dat wel het geval is, leidt de Commissie vóór het verstrijken van de in de tweede alinea bedoelde termijn de procedure van artikel 14 in om vast te stellen of de voorgenomen maatregelen in toepassing kunnen worden gebracht, eventueel met passende wijzigingen.

Artikel 8

1. De bevoegde autoriteiten voeren overeenkomstig Richtlijn 89/397/EEG controles uit om te waarborgen dat de bedrijven in de levensmiddelensector zich houden aan de bepalingen van artikel 3 van onderhavige richtlijn en, indien zulks passend is, aan iedere overeenkomstig artikel 4 van onderhavige richtlijn vastgestelde bepaling. Daarbij nemen zij de in artikel 5 van onderhavige richtlijn bedoelde gidsen voor goede hygiënische praktijken, voor zover die zijn vastgesteld, naar behoren in aanmerking.

2. De door de bevoegde autoriteiten verrichte inspecties omvatten een algemene evaluatie van de potentiële risico's op het gebied van de voedselveiligheid die met de uitoefening van de activiteiten van het bedrijf zijn verbonden. De bevoegde autoriteiten schenken bijzondere aandacht aan de kritische controlepunten die door de bedrijven van de levensmiddelensector zijn geïdentificeerd om te bepalen of het toezicht en de controle naar behoren worden verricht.

⁽¹⁾ PB nr. L 291 van 19. 11. 1969, blz. 9.

De Lid-Staten zorgen ervoor dat elk levensmiddelenbedrijf regelmatig geïnspecteerd wordt, telkens wanneer de aan het bedrijf verbonden risico's zulks vereisen.

3. De bevoegde autoriteiten zien erop toe dat er controles op de in de Gemeenschap ingevoerde levensmiddelen overeenkomstig Richtlijn 89/397/EEG worden verricht om te waarborgen dat de relevante bepalingen van artikel 3 van onderhavige richtlijn en, indien zulks passend is, elke overeenkomstig artikel 4 van onderhavige richtlijn vastgestelde bepaling in acht worden genomen.

Artikel 9

1. Indien de bevoegde autoriteiten bij de in artikel 8 bedoelde controles constateren dat het niet in acht nemen van de bepalingen van artikel 3 of, wanneer zulks passend is, van iedere overeenkomstig artikel 4 vastgestelde bepaling de veiligheid of de gezondheid van levensmiddelen in gevaar kan brengen, nemen zij de nodige maatregelen, die bij voorbeeld het uit de handel nemen en/of de vernietiging van het levensmiddel of de gehele of gedeeltelijke sluiting van de onderneming voor een passende periode kunnen omvatten.

Om het risico voor de veiligheid of de hygiëne van levensmiddelen te bepalen moet rekening worden gehouden met de aard van het levensmiddel, de wijze waarop het wordt gehanteerd en verpakt en alle andere handelingen die dat levensmiddel ondergaat voordat het aan de consument wordt geleverd, en met de omstandigheden waaronder het wordt uitgesteld en/of opgeslagen.

2. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om te waarborgen dat de aan controle onderworpen natuurlijke of rechtspersoon het recht heeft beroep in te stellen tegen de door de bevoegde autoriteit ingevolge de controle genomen maatregelen.

Artikel 10

1. Indien een probleem betreffende de hygiëne optreedt dat een ernstig risico kan vormen voor de volksgezondheid, of indien een dergelijk probleem zich verspreidt over het grondgebied van een derde land, neemt de Commissie, op eigen initiatief of op verzoek van een Lid-Staat, naar gelang van de ernst van de situatie onverwijld de volgende maatregelen:

- opschorting van de invoer uit het gehele betrokken derde land of een deel daarvan en eventueel uit het derde land van doorvoer, en/of
- vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de levensmiddelen uit het gehele betrokken derde land of een deel daarvan.

2. De Commissie kan in het in lid 1 bedoelde geval tijdelijke conservatoire maatregelen nemen ten aanzien van de betrokken levensmiddelen.

3. Behoudens in dringende gevallen raadpleegt de Commissie zo mogelijk de Lid-Staten alvorens de in de leden 1 en 2 bedoelde maatregelen te nemen.

4. De Commissie deelt de Raad en de Lid-Staten onverwijld ieder overeenkomstig de leden 1 en 2 genomen besluit mede.

Iedere Lid-Staat kan binnen een termijn van 30 dagen na de voornoemde mededeling het besluit van de Commissie aan de Raad voorleggen. De Raad kan het besluit van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad binnen een termijn van 30 dagen geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

5. Ingeval een Lid-Staat de Commissie officieel mededeelt dat het noodzakelijk is vrijwaringsmaatregelen te nemen en de Commissie geen gebruik heeft gemaakt van de bepalingen van de leden 1 en 2, kan de betrokken Lid-Staat tijdelijke conservatoire maatregelen ten aanzien van de invoer van levensmiddelen nemen.

Wanneer een Lid-Staat tijdelijke conservatoire maatregelen neemt, stelt hij de andere Lid-Staten en de Commissie daarvan in kennis.

De Commissie legt de zaak volgens de procedure van artikel 14 binnen een termijn van tien werkdagen aan het Permanent Comité voor levensmiddelen voor met het oog op de verlenging, wijziging of intrekking van de nationale tijdelijke conservatoire maatregelen.

Artikel 11

1. Wanneer een Lid-Staat op grond van nieuwe informatie of een herevaluatie van de bestaande informatie gegronde redenen heeft te vermoeden dat de toepassing van de overeenkomstig artikel 4 vastgestelde gedetailleerde bepalingen een gezondheidsrisico inhoudt, kan hij de toepassing van de betrokken bepalingen op zijn grondgebied opschorten of tijdelijk beperken. Hij doet daarvan onverwijld mededeling aan de andere Lid-Staten en de Commissie, met opgave van de beweegredenen voor zijn besluit.

2. De Commissie bestudeert de in lid 1 bedoelde beweegredenen van de betrokken Lid-Staat zo spoedig mogelijk in het kader van het Permanent Comité voor levensmiddelen, brengt een advies uit en neemt volgens de procedure van artikel 14 de vereiste maatregelen.

Artikel 12

De Lid-Staten wijzen de bevoegde autoriteiten aan die met de officiële controle op de hygiëne zijn belast, en stellen de Commissie daarvan in kennis.

Artikel 13

Volgens de procedure van artikel 14 kunnen wijzigingen worden aangebracht in de verwijzingen naar de internationale normen, zoals die van de Codex Alimentarius, in deze richtlijn.

Artikel 14

De Commissie wordt bijgestaan door het Permanent Comité voor levensmiddelen, hierna „comité” te noemen.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad drie maanden na de indiening van het voorstel geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld, behalve wanneer de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen tegen genoemde maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 15

Uiterlijk op 31 december 1998 legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad een verslag voor over de ervaringen die zijn opgedaan met de toepassing van deze richtlijn, eventueel vergezeld van passende voorstellen.

Artikel 16

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 30 maanden na de aanneming aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 17

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 14 juni 1993.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. TRØJBORG

BIJLAGE

Voorwoord

1. De hoofdstukken V tot en met X van deze bijlage zijn van toepassing op alle stadia na de primaire productie, d.w.z. tijdens bereiding, verwerking, vervaardiging, verpakking, opslag, vervoer, distributie, hantering en aanbieding ten verkoop of levering aan de consument.

Voor de toepassing van de resterende hoofdstukken van de bijlage geldt het volgende:

- Hoofdstuk I is van toepassing op alle bedrijfsruimten voor levensmiddelen behalve de ruimten die vallen onder hoofdstuk III.
 - Hoofdstuk II is van toepassing op alle ruimten waar levensmiddelen worden bereid, behandeld of verwerkt, behalve de ruimten die vallen onder hoofdstuk III en met uitzondering van restauratieruimten.
 - Hoofdstuk III is van toepassing op de ruimten die worden opgesomd in de titel van het hoofdstuk.
 - Hoofdstuk IV is van toepassing op alle vormen van vervoer.
2. Onder „waar passend” en „waar nodig” wordt in de zin van deze bijlage verstaan waar passend en waar nodig met het oog op de veiligheid en gezondheid van levensmiddelen.

I

Algemene voorschriften voor bedrijfsruimten voor levensmiddelen (andere dan aangegeven in hoofdstuk III)

1. Bedrijfsruimten voor levensmiddelen moeten schoon en in goede staat van onderhoud worden gehouden.
2. De indeling, het ontwerp, de constructie en de afmetingen van bedrijfsruimten voor levensmiddelen moeten zodanig zijn dat:
 - a) zij goed kunnen worden schoongemaakt en/of gedesinfecteerd;
 - b) de ophoping van vuil, het contact met toxische materialen, het terecht komen van deeltjes in levensmiddelen en de vorming van condens of ongewenste schimmel op oppervlakken worden voorkomen;
 - c) goede hygiënische praktijken mogelijk worden gemaakt, onder andere door bescherming tegen wederzijdse besmetting tussen en tijdens processtappen door levensmiddelen, uitrusting, materialen, water, luchttoevoer of personeel en externe bronnen van verontreiniging zoals ongedierte;
 - d) waar nodig, aangepaste temperaturen voor een hygiënische verwerking en opslag van de produkten kunnen worden gehandhaafd.
3. Er moet een voldoende aantal goed geplaatste en gemarkeerde wasbakken voor het reinigen van de handen aanwezig zijn. Er moet een voldoende aantal toiletten met spoeling aanwezig zijn die aangesloten moeten zijn op een adequaat afvoersysteem. Toilettruimten mogen niet rechtstreeks uitkomen in ruimten waar voedsel wordt gehanteerd.
4. De wasbakken voor het reinigen van de handen moeten voorzien zijn van warm en koud stromend water en van middelen voor het reinigen en hygiënisch drogen van de handen. Zo nodig moeten de voorzieningen voor het wassen van voedsel gescheiden zijn van de wasbakken voor het reinigen van de handen.
5. Er moeten voldoende en aangepaste mechanische dan wel natuurlijke ventilatievoorzieningen aanwezig zijn. Geforceerde luchtstromen van besmette naar schone ruimten moeten voorkomen. De ventilatiesystemen moeten zodanig zijn geconstrueerd dat filters en andere onderdelen die regelmatig schoongemaakt of vervangen moeten worden, gemakkelijk toegankelijk zijn.
6. Alle sanitaire installaties in de bedrijfsruimten moeten voorzien zijn van adequate natuurlijke of mechanische ventilatie.
7. Bedrijfsruimten voor levensmiddelen moeten voldoende door daglicht en/of kunstlicht worden verlicht.
8. Afvoervoorzieningen moeten geschikt zijn voor het beoogde doel en zodanig ontworpen en geconstrueerd dat elk risico van besmetting van de levensmiddelen wordt voorkomen.
9. Waar nodig moeten er passende voorzieningen aanwezig zijn voor het personeel om zich om te kleden.

II

Specifieke eisen in ruimten waar levensmiddelen worden bereid, behandeld of verwerkt (met uitzondering van restauratieruimten en de in hoofdstuk III aangegeven ruimten)

1. Voor ruimten waarin voedsel wordt bereid, behandeld of verwerkt (met uitzondering van restauratieruimten), gelden de volgende eisen:
 - a) Vloeroppervlakken moeten goed worden onderhouden en moeten gemakkelijk kunnen worden schoongemaakt en waar nodig gedesinfecteerd. Dit houdt in dat ondoordringbaar, niet-absorberend, afwasbaar en niet-toxisch materiaal moet worden gebruikt, tenzij exploitanten van levensmiddelenbedrijven ten genoegen van de bevoegde autoriteiten kunnen aantonen dat andere gebruikte materialen voldoen. Waar passend moeten vloeren een goede afvoer via het vloeroppervlak mogelijk maken.
 - b) Muuroppervlakken moeten goed worden onderhouden en moeten gemakkelijk kunnen worden schoongemaakt en waar nodig gedesinfecteerd. Dit houdt in dat ondoordringbaar, niet-absorberend, afwasbaar en niet-toxisch materiaal moet worden gebruikt en dat een glad oppervlak tot op een aan de werkzaamheden aangepaste hoogte is vereist, tenzij exploitanten van levensmiddelenbedrijven ten genoegen van de bevoegde autoriteiten kunnen aantonen dat andere gebruikte materialen voldoen.
 - c) Plafonds en voorzieningen aan het plafond moeten zodanig zijn ontworpen, geconstrueerd en afgewerkt dat zich geen vuil kan ophopen en dat condens, ongewenste schimmelvorming en het loskomen van deeltjes worden beperkt.
 - d) Ramen en andere openingen moeten zodanig zijn geconstrueerd dat zich geen vuil kan ophopen. Die welke naar de buitenomgeving toe kunnen worden geopend, moeten waar nodig worden voorzien van horren die gemakkelijk kunnen worden verwijderd voor schoonmaak. Indien open ramen ertoe zouden leiden dat levensmiddelen vanuit de buitenomgeving worden besmet, moeten de ramen tijdens de productie gesloten en vergrendeld blijven.
 - e) Deuren moeten gemakkelijk kunnen worden schoongemaakt en waar nodig gedesinfecteerd. Dit houdt in dat gladde en niet-absorberende oppervlakken moeten worden gebruikt, tenzij exploitanten van levensmiddelenbedrijven ten genoegen van de bevoegde autoriteiten kunnen aantonen dat andere gebruikte materialen voldoen.
 - f) Oppervlakken (met inbegrip van oppervlakken van apparatuur) die in aanraking komen met levensmiddelen, moeten goed worden onderhouden en gemakkelijk kunnen worden schoongemaakt en waar nodig gedesinfecteerd. Dit houdt in dat glad, afwasbaar en niet-toxisch materiaal moet worden gebruikt, tenzij exploitanten van levensmiddelenbedrijven ten genoegen van de bevoegde autoriteiten kunnen aantonen dat andere gebruikte materialen voldoen.
2. Waar nodig moeten passende voorzieningen voor het schoonmaken en desinfecteren van gereedschap en apparatuur voorhanden zijn. Deze voorzieningen moeten vervaardigd zijn van roestvrij materiaal, moeten gemakkelijk schoon te maken zijn en moeten een voldoende toevoer van warm en koud water hebben.
3. Waar passend moeten goede voorzieningen worden getroffen voor het wassen van voedsel. Elke spoelbak of vergelijkbare inrichting bestemd voor het wassen van voedsel moet zijn voorzien van voldoende warm en/of koud drinkwater, naar gelang van de behoefte, en moet worden schoongehouden.

III

Eisen voor mobiele en/of tijdelijke bedrijfsruimten (zoals tenten, marktkramen, winkelwagens), ruimten die voornamelijk als particuliere woning worden gebruikt, ruimten die af en toe voor catering worden gebruikt, en automaten

1. Bedrijfsruimten en automaten moeten zodanig zijn gesitueerd, ontworpen, geconstrueerd en zodanig worden schoongehouden en onderhouden dat het risico van besmetting van levensmiddelen en van ongedierte voor zover redelijkerwijs doenlijk wordt voorkomen.
2. Met name moeten waar nodig:
 - a) passende voorzieningen aanwezig zijn voor een voldoende persoonlijke hygiëne (waaronder voorzieningen voor het hygiënisch wassen en drogen van de handen, hygiënische sanitaire regelingen en voorzieningen om zich om te kleden);
 - b) oppervlakken die in contact komen met voedsel goed onderhouden zijn en gemakkelijk kunnen worden schoongemaakt en waar nodig gedesinfecteerd. Dit houdt in dat glad, afwasbaar, niet-

toxisch materiaal moet worden gebruikt, tenzij exploitanten van levensmiddelenbedrijven ten genoegen van de bevoegde autoriteiten kunnen aantonen dat andere gebruikte materialen voldoen;

- c) passende voorzieningen aanwezig zijn voor het reinigen en waar nodig desinfecteren van de gereedschappen en de uitrusting;
- d) passende voorzieningen aanwezig zijn voor het schoonmaken van de levensmiddelen;
- e) voldoende heet en/of koud drinkwater beschikbaar zijn;
- f) passende regelingen en/of voorzieningen voor de hygiënische opslag en verwijdering van gevaarlijke en/of oneetbare stoffen en afval (zowel vast als vloeibaar) beschikbaar zijn;
- g) passende voorzieningen en/of regelingen beschikbaar zijn voor het handhaven en bewaken van passende voedseltemperaturen;
- h) levensmiddelen zo geplaatst zijn dat het risico van besmetting voor zover redelijkerwijs doenlijk wordt voorkomen.

IV

Vervoer

1. Vervoermiddelen en/of recipiënten die worden gebruikt voor het vervoer van levensmiddelen moeten schoon en in goede staat van onderhoud worden gehouden om de levensmiddelen tegen besmetting te beschermen en moeten, waar nodig, zodanig zijn ontworpen en geconstrueerd dat zij goed kunnen worden schoongemaakt en/of gedesinfecteerd.
2. Ruimten en/of recipiënten mogen niet voor het vervoer van andere goederen dan levensmiddelen worden gebruikt indien zulks tot besmetting van de levensmiddelen kan leiden.

Levensmiddelen in bulk in vloeibare, korrelvormige of poedervormige staat moeten worden vervoerd in ruimten en/of containers/tanks die voorbehouden zijn aan het vervoer van levensmiddelen. Op de containers moet een duidelijk leesbare, onuitwisbare vermelding in een of meer talen van de Gemeenschap omtrent hun gebruik voor het vervoer van levensmiddelen, of de vermelding „uitsluitend voor levensmiddelen” staan.

3. In vervoermiddelen en/of recipiënten die worden gebruikt voor het vervoer van andere produkten naast levensmiddelen of voor het vervoer van verschillende levensmiddelen tegelijk, moeten de produkten waar nodig afdoende van elkaar zijn gescheiden als bescherming tegen besmettingsgevaar.
4. Vervoermiddelen en/of recipiënten die zijn gebruikt voor het vervoer van andere produkten dan levensmiddelen of voor het vervoer van verschillende levensmiddelen, moeten tussen de verschillende vrachten afdoende worden schoongemaakt om besmettingsgevaar te vermijden.
5. Levensmiddelen in vervoermiddelen en/of recipiënten moeten zodanig worden geplaatst en beschermd dat het risico van besmetting tot een minimum wordt beperkt.
6. Waar nodig moeten vervoermiddelen en/of recipiënten die worden gebruikt voor het vervoer van levensmiddelen, de levensmiddelen op passende temperaturen kunnen houden en, waar nodig, zodanig ontworpen zijn dat die temperaturen kunnen worden bewaakt.

V

Eisen inzake de uitrusting

Alle artikelen, uitrustingsstukken en apparatuur die met voedsel in aanraking komen moeten worden schoongehouden en moeten:

- a) zo zijn geconstrueerd, van zodanig materialen zijn vervaardigd en zodanig worden onderhouden en gerepareerd dat elk risico van voedselsbesmetting tot een minimum wordt beperkt;
- b) met uitzondering van wegwerprecipiënten en -verpakking, zodanig zijn geconstrueerd, van zodanige materialen zijn vervaardigd en zodanig worden onderhouden en gerepareerd dat zij grondig schoon kunnen worden gehouden en waar nodig gedesinfecteerd, rekening houdende met de beoogde doeleinden;
- c) zodanig worden geïnstalleerd dat de omringende ruimte goed kan worden schoongemaakt.

VI

Voedselafval

1. Voedsel- en ander afval mag zich niet ophopen in ruimten met levensmiddelen, behalve voor zover dit onvermijdelijk is voor de goede werking van het bedrijf.
2. Voedsel- en ander afval moet worden gedeponereerd in afsluitbare recipiënten, tenzij exploitanten van levensmiddelenbedrijven ten genoegen van de bevoegde autoriteiten kunnen aantonen dat andere typen recipiënten voldoen. Deze recipiënten moeten van een passende constructie zijn, in goede staat worden gehouden en waar nodig gemakkelijk te reinigen en te desinfecteren zijn.
3. Er moeten passende voorzieningen worden getroffen voor de verwijdering en opslag van voedsel- en ander afval. Afvalopslagplaatsen moeten zodanig worden ontworpen en beheerd dat zij schoon kunnen worden gehouden en kunnen worden beschermd tegen ongedierte en dat besmetting van voedsel, drinkwater, uitrusting of bedrijfsruimten kan worden voorkomen.

VII

Watervoorziening

1. Drinkwater als omschreven in Richtlijn 80/778/EEG van de Raad van 15 juli 1980 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water⁽¹⁾ moet in voldoende hoeveelheden voorhanden zijn. Dit drinkwater moet telkens wanneer nodig worden gebruikt om ervoor te zorgen dat levensmiddelen niet worden besmet.
2. Wanneer passend, moet ijs worden gemaakt van water dat aan de specificaties van Richtlijn 80/778/EEG voldoet. Dit ijs moet telkens wanneer nodig worden gebruikt om ervoor te zorgen dat levensmiddelen niet worden besmet. Het moet op zodanige wijze worden vervaardigd, gehanteerd en opgeslagen dat het tegen elke vorm van besmetting wordt beschermd.
3. Stoom die rechtstreeks in aanraking komt met voedsel mag geen stoffen bevatten die een risico voor de gezondheid vormen of waardoor het produkt kan worden besmet.
4. Niet voor menselijke consumptie geschikt water dat wordt gebruikt voor stoomopwekking, koeling, brandbestrijding en andere soortgelijke toepassingen waarbij het niet in aanraking komt met voedsel, moet via aparte leidingen worden getransporteerd die gemakkelijk moeten kunnen worden geïdentificeerd, niet met de drinkwaterleiding zijn verbonden en zo zijn geconstrueerd dat water uit die leidingen onmogelijk in het drinkwatersysteem terecht kan komen.

VIII

Persoonlijke hygiëne

1. Iedere persoon die werkzaam is in een ruimte waar voedsel wordt gehanteerd, moet een zeer goede persoonlijke hygiëne betrachten en moet passende, schone en, waar nodig, beschermende kleding dragen.
2. Niemand van wie bekend is of vermoed wordt dat hij lijdt aan of drager is van een ziekte die via voedsel kan worden overgedragen, of die bij voorbeeld geïnfecteerde wonden, huidinfecties, huidandoeningen of diarree heeft, mag in een ruimte waar voedsel wordt gehanteerd werk verrichten waarbij de kans bestaat dat hij voedsel direct of indirect met pathogene micro-organismen besmet.

IX

Bepalingen van toepassing op levensmiddelen

1. Een levensmiddelenbedrijf mag geen grondstoffen of ingrediënten accepteren waarvan bekend is of waarvan redelijkerwijs mag worden aangenomen dat zij zodanig besmet zijn met parasieten, pathogene micro-organismen of toxische, in ontbinding verkerende of vreemde substanties dat zij, na het normale sorteer- en/of voorbereidings- of verwerkingsproces dat door levensmiddelenbedrijven hygiënisch wordt toegepast, nog steeds ongeschikt zouden zijn voor menselijke consumptie.

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 11. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/692/EEG (PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 48).

2. Grondstoffen en ingrediënten die in het bedrijf zijn opgeslagen moeten onder passende omstandigheden worden bewaard zodat zij geen schadelijke veranderingen ondergaan en beschermd zijn tegen besmetting.
3. Alle levensmiddelen die worden gehanteerd, opgeslagen, verpakt, uitgesteld en vervoerd worden beschermd tegen besmettingen waardoor zij ongeschikt voor menselijke consumptie of schadelijk voor de gezondheid kunnen worden, dan wel zodanig kunnen worden besmet dat zij redelijkerwijs niet in die staat kunnen worden geconsumeerd. Met name moet voedsel zodanig worden geplaatst en/of beschermd dat het risico van besmetting tot een minimum wordt beperkt. Adequate maatregelen moeten worden getroffen om ongedierte onder controle te houden.
4. Grondstoffen, ingrediënten, halffabrikaten en eindprodukten die een voedingsbodem kunnen vormen voor de groei van pathogene micro-organismen of de vorming van toxines, moeten bewaard worden bij temperaturen die geen risico voor de gezondheid opleveren. Voor zover dit verenigbaar is met de voedselveiligheid, mag waar nodig voor korte periodes van de temperatuurvereiste worden afgeweken om praktische redenen in verband met de hantering, bij de bereiding, het vervoer, de opslag, het uitstellen en het opdienen van de levensmiddelen.
5. Wanneer levensmiddelen koel moeten worden bewaard of opgediend, moeten zij zo snel mogelijk na de laatste warmtebehandeling of de laatste bereidingsfase, indien geen warmtebehandeling wordt toegepast, worden afgekoeld tot een temperatuur die geen risico's voor de gezondheid oplevert.
6. Gevaarlijke en/of oneetbare substanties, met inbegrip van diervoeders, moeten op passende wijze worden geëtiketteerd en in afzonderlijke en veilige recipiënten worden bewaard.

X

Opleiding

Exploitanten van levensmiddelenbedrijven moeten ervoor zorgen dat personen die voedsel hanteren aan toezicht worden onderworpen en een op hun werkzaamheden afgestemde instructie en/of opleiding inzake voedselhygiëne krijgen.

RICHTLIJN 93/44/EEG VAN DE RAAD

van 14 juni 1993

tot wijziging van Richtlijn 89/392/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende machines

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat het heffen van personen specifieke risico's met zich brengt voor die personen; dat deze risico's niet onder de fundamentele gezondheids- en veiligheidseisen vallen van Richtlijn 89/392/EEG van de Raad van 14 juni 1989 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende machines ⁽⁴⁾;

Overwegende dat er geen reden is om voor de betrokken soorten machines in andere modules van conformiteitsbeoordelingsprocedures te voorzien dan de oorspronkelijk voor machines in het algemeen voorgeschreven modules van Richtlijn 89/392/EEG;

Overwegende dat het voorschrijven van bijkomende fundamentele gezondheids- en veiligheidseisen met betrekking tot de door geheven personen gelopen risico's mogelijk is door middel van een wijziging van Richtlijn 89/392/EEG; dat deze wijziging kan worden benut om enkele onvolkomenheden in genoemde richtlijn recht te zetten;

Overwegende dat bepalingen moeten worden vastgesteld voor veiligheidscomponenten die afzonderlijk op de markt worden gebracht en waarvoor de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolgmachtigde opgeeft welke veiligheidsfunctie zij vervullen;

Overwegende dat de data waarop deze richtlijn van toepassing wordt, geen wijziging impliceren van de data van toepassing van Richtlijn 89/392/EEG en van Richtlijn 91/368/EEG waarbij Richtlijn 89/392/EEG werd gewijzigd,

⁽¹⁾ PB nr. C 25 van 1. 2. 1992, blz. 8, en PB nr. C 252 van 29. 9. 1992, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. C 241 van 21. 9. 1992, blz. 107, en PB nr. C 72 van 15. 3. 1993, blz. 70.

⁽³⁾ PB nr. C 223 van 31. 8. 1992, blz. 60.

⁽⁴⁾ PB nr. L 183 van 29. 6. 1989, blz. 9. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/368/EEG (PB nr. L 198 van 22. 7. 1991, blz. 16).

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 89/392/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a) aan lid 1 wordt de volgende alinea toegevoegd:
„Deze richtlijn is ook van toepassing op veiligheidscomponenten wanneer die afzonderlijk in de handel worden gebracht.”;

b) aan lid 2 wordt de volgende alinea toegevoegd:
„In deze richtlijn wordt onder „veiligheidscomponent” verstaan een component, voor zover die geen verwisselbaar uitrustingsstuk is, die door de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolgmachtigde op de markt wordt gebracht om bij gebruik een veiligheidsfunctie te vervullen en die bij een gebrekkige of slechte werking een gevaar vormt voor de veiligheid of de gezondheid van de blootgestelde personen.”;

c) lid 3 wordt als volgt gewijzigd:

i) het volgende streepje wordt geschrapt:

„— hijs- of hefwerktuigen die voor het heffen en/of verplaatsen van personen met of zonder last zijn ontworpen en geconstrueerd, met uitzondering van transportwerktuigen met verstelbare werkhoogte,”;

ii) het volgende streepje:

„— kabelinstallaties voor openbaar of niet-openbaar personenvervoer,”

wordt vervangen door:

„— kabelinstallaties, met inbegrip van kabelsporen, voor openbaar of niet-openbaar personenvervoer,”;

iii) de volgende streepjes worden toegevoegd:

„— liften die permanent bepaalde stopplaatsen van gebouwen en bouwwerken bedienen, met behulp van een kooi die langs vaste, ten opzichte van het horizontale vlak meer dan 15 graden hellende geleiders beweegt, en die bestemd is voor vervoer van

— personen,

- personen en goederen,
- uitsluitend goederen indien de kooi toegankelijk is, d.w.z. waarin een persoon zonder moeite kan binnengaan, en uitgerust is met bedieningsorganen die in de cabine of binnen het bereik van een zich aldaar bevindend persoon gesitueerd zijn,
- transportmiddelen voor personenvervoer die gebruik maken van tandradvoertuigen,
- mijnliften,
- toneelhefwerktuigen,
- bouwliften, bestemd voor het heffen van personen of personen en goederen.”;

d) lid 4 wordt vervangen door:

„4. Indien voor een machine of een veiligheidscomponent de in deze richtlijn bedoelde risico's geheel of gedeeltelijk onder een specifieke communautaire richtlijn vallen, is de onderhavige richtlijn voor die machines of die veiligheidscomponenten en die gevaren niet of niet meer van toepassing, zodra de specifieke richtlijn wordt toegepast.”;

2. artikel 2 wordt vervangen door:

„Artikel 2

1. De Lid-Staten treffen alle dienstige maatregelen om ervoor te zorgen dat de machines of veiligheidscomponenten waarop deze richtlijn van toepassing is, uitsluitend in de handel gebracht en in bedrijf gesteld kunnen worden indien zij geen gevaar opleveren voor de veiligheid en de gezondheid van personen en, in voorkomend geval, huisdieren of goederen, en indien zij op passende wijze worden geïnstalleerd en onderhouden en overeenkomstig hun bestemming worden gebruikt.

2. De bepalingen van deze richtlijn doen geen afbreuk aan de bevoegdheid van de Lid-Staten om, met inachtneming van het Verdrag, de eisen voor te schrijven die zij noodzakelijk achten ter bescherming van personen, inzonderheid van werknemers, bij het gebruik van de bedoelde machines of veiligheidscomponenten, voor zover deze voorschriften geen wijzigingen inhouden van deze machines of veiligheidscomponenten ten opzichte van de bepalingen van deze richtlijn.

3. De Lid-Staten verhinderen niet dat, met name op jaarbeurzen, op exposities en bij demonstraties, machines of veiligheidscomponenten worden tentoongesteld die niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van deze richtlijn, mits op een zichtbaar

bord is aangegeven dat de machines of veiligheidscomponenten er niet mee in overeenstemming zijn en niet te koop zijn voordat zij door de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde ermee in overeenstemming zijn gebracht. Bij demonstraties moeten alle passende veiligheidsmaatregelen worden genomen om de bescherming van personen te waarborgen.”;

3. artikel 3 wordt vervangen door:

„Artikel 3

De machines en veiligheidscomponenten waarop deze richtlijn van toepassing is, moeten voldoen aan de in bijlage I opgenomen fundamentele veiligheids- en gezondheidsvoorschriften.”;

4. artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. De Lid-Staten mogen het in de handel brengen en in bedrijf stellen op hun grondgebied van machines en veiligheidscomponenten die voldoen aan de bepalingen van deze richtlijn, niet verbieden, beperken of verhinderen.”;

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„3. De Lid-Staten mogen het in de handel brengen van veiligheidscomponenten als omschreven in artikel 1, lid 2, niet verbieden, beperken of belemmeren indien deze vergezeld gaan van de in bijlage II, onder C, bedoelde EG-verklaring van overeenstemming van de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde.”;

5. artikel 5, leden 1 en 2, wordt vervangen door:

„1. De Lid-Staten beschouwen als in overeenstemming te zijn met het bepaalde in deze richtlijn, met inbegrip van de conformiteitsbeoordelingsprocedure van hoofdstuk II:

— machines die voorzien zijn van het EG-merkteken en vergezeld gaan van de in bijlage II, onder A, bedoelde EG-verklaring van overeenstemming;

— veiligheidscomponenten die vergezeld gaan van de in bijlage II, onder C, bedoelde EG-verklaring van overeenstemming.

Bij ontbreken van geharmoniseerde normen treffen de Lid-Staten de maatregelen die zij nodig achten om de betrokken partijen in kennis te stellen van de bestaande nationale technische normen en specificaties die van belang of nuttig worden geacht voor de juiste toepassing van de fundamentele veiligheids- en gezondheidsvoorschriften van bijlage I.

2. Wanneer een nationale norm die de omzetting is van een geharmoniseerde norm, waarvan de referentie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is gepubliceerd, een of meer fundamentele veiligheidsvoorschriften omvat, wordt aangenomen dat de volgens deze norm gebouwde machine of veiligheidscomponent voldoet aan de desbetreffende fundamentele voorschriften.

De Lid-Staten publiceren de referenties van de nationale normen die omzetting zijn van de geharmoniseerde normen.”;

6. artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. Wanneer een Lid-Staat vaststelt dat

— machines die voorzien zijn van het EG-merk-
teken,

of

— veiligheidscomponenten die vergezeld gaan
van de EG-verklaring van overeenstemming,

bij gebruik overeenkomstig hun gebruiksdoel, de veiligheid van personen en, in voorkomend geval, van huisdieren of goederen in gevaar dreigen te brengen, neemt hij alle nodige maatregelen om de machines of de veiligheidscomponenten uit de handel te nemen, het in de handel brengen en het in bedrijf stellen te verbieden of het vrije verkeer ervan te beperken.

De Lid-Staat stelt de Commissie onmiddellijk van deze maatregel in kennis en geeft de redenen van zijn besluit aan, met name of het gebrek aan overeenstemming voortvloeit uit:

a) het niet in acht nemen van de in artikel 3 bedoelde fundamentele voorschriften;

b) een verkeerde toepassing van de in artikel 5, lid 2, bedoelde normen;

c) een tekortkoming in de in artikel 5, lid 2, bedoelde normen zelf.”;

b) lid 3 wordt vervangen door:

„3. Wanneer

— een machine die niet in overeenstemming is,
het EG-merk-
teken draagt, of

— een veiligheidscomponent die niet in overeenstemming is, vergezeld gaat van een EG-verklaring van overeenstemming,

neemt de bevoegde Lid-Staat passende maatregelen tegen degene die het merk-
teken heeft aange-

bracht of de verklaring heeft opgesteld en stelt hij de Commissie en de overige Lid-Staten daarvan in kennis.”;

7. artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. De fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde moet, om te kunnen verklaren dat zijn machines en veiligheidscomponenten in overeenstemming met deze richtlijn zijn, voor elke gefabriceerde machine of veiligheidscomponent een EG-verklaring van overeenstemming opstellen bestaande uit de in bijlage II, onder A, respectievelijk onder C, vermelde onderdelen.

Voor machines geldt bovendien dat de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde op de machine het in artikel 10 bedoelde EG-merk-
teken moet aanbrengen.”;

b) het volgende lid wordt ingevoegd:

„4 bis. Voor veiligheidscomponenten gelden de certificeringsprocedures die ingevolge de leden 2, 3 en 4 op machines van toepassing zijn. Wanneer een EG-typeonderzoek wordt uitgevoerd, gaat de keuringsinstantie waarvan kennisgeving is gedaan, bovendien na of de veiligheidscomponent de veiligheidsfuncties kan vervullen die door de fabrikant zijn opgegeven.”;

c) lid 6 wordt vervangen door:

„6. Indien de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde niet aan de verplichtingen van de voorgaande leden heeft voldaan, rusten deze verplichtingen op een ieder die de machine of de veiligheidscomponent in de Gemeenschap in de handel brengt. Dezelfde verplichtingen gelden voor diegene die machines of machineonderdelen of veiligheidscomponenten van verschillende herkomst assembleert of die de machine of de veiligheidscomponent voor zijn eigen gebruik vervaardigt.”;

8. artikel 9, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Iedere Lid-Staat stelt de Commissie en de overige Lid-Staten ervan in kennis welke instanties met de uitvoering van de in artikel 8 bedoelde certificeringsprocedures zijn belast. De Commissie publiceert, ter informatie, de lijst van deze instanties in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* en draagt zorg voor de bijwerking ervan.”;

9. artikel 11 wordt vervangen door:

„Artikel 11

Ieder krachtens deze richtlijn genomen besluit dat er toe leidt dat het in de handel brengen en het in

bedrijf stellen van een machine of van een veiligheidscomponent wordt beperkt, wordt uitvoerig gemotiveerd. Het wordt zo spoedig mogelijk aan de belanghebbende meegedeeld met vermelding van de rechtsmiddelen die volgens de in de betrokken Lid-Staat geldende wetgeving openstaan, alsmede van de termijnen waarbinnen deze rechtsmiddelen moeten worden ingesteld.”;

10. bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

„FUNDAMENTELE VEILIGHEIDS- EN GEZONDHEIDSEISEN BETREFFENDE HET ONTWERP EN DE BOUW VAN MACHINES EN VEILIGHEIDSCOMPONENTEN”;

g) na de titel wordt de volgende tekst ingevoegd:

„In deze bijlage wordt onder „machine” verstaan, of wel de „machine” als omschreven in artikel 1, lid 2, of wel de „veiligheidscomponent” als omschreven in dat zelfde lid.”;

c) de opmerkingen vooraf worden aangevuld met:

„3. De fundamentele veiligheids- en gezondheidseisen zijn gegroepeerd naar de risico's waartegen zij gericht zijn.

De machines hebben een reeks risico's die in verscheidene hoofdstukken van deze bijlage kunnen worden genoemd.

De fabrikant heeft de plicht een risicoanalyse te verrichten om na te gaan welke risico's voor zijn machine gelden; bij het ontwerp en de constructie van de machine moet hij vervolgens rekening houden met zijn analyse.”;

d) in punt 1.2.4 wordt de laatste alinea betreffende de noodstop vervangen door:

„Wanneer het in werking stellen van de noodstopbediening wordt beëindigd nadat een stopbevel is gegeven, moet het stopbevel door blokkering van de noodstopbediening gehandhaafd blijven totdat de blokkering wordt opgeheven; blokkering van de inrichting zonder dat deze een stopbevel genereert mag niet mogelijk zijn; het opheffen van de blokkering van de inrichting mag alleen door een daartoe passende handeling kunnen geschieden en mag de machine niet in werking stellen, maar alleen een hernieuwde inschakeling mogelijk maken.”;

e) de volgende punten worden toegevoegd:

„1.5.14. *Gevaar van opgesloten raken in een machine*

Machines moeten zijn ontworpen, gebouwd of uitgerust met voorzieningen die waarborgen dat

een blootgestelde persoon er niet in opgesloten raakt of die hem, indien dat niet kan worden voorkomen, in staat stellen hulp te vragen.”;

1.5.15. *Gevaar van vallen*

De delen van de machine waarop zich naar verwachting personen zouden kunnen verplaatsen of bevinden, moeten zodanig zijn ontworpen en uitgevoerd dat er geen personen op deze delen kunnen uitglijden, struikelen dan wel eruit of eraf kunnen vallen.”;

f) de tweede alinea van punt 1.6.2 wordt geschrapt;

g) punt 1.7.4, onder a), eerste streepje, wordt vervangen door:

„— een herhaling van de gegevens van de merktekens, met uitzondering van het serienummer (zie 1.7.3), eventueel aangevuld met gegevens die het onderhoud kunnen vergemakkelijken (bij voorbeeld adres van de importeur, van reparateurs, enz.);”;

h) punt 1.7.4, onder b), wordt vervangen door:

„b) De gebruiksaanwijzing wordt door de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde opgesteld in één van de talen van de Gemeenschap. Bij de inbedrijfstelling moet elke machine vergezeld gaan van een vertaling van de gebruiksaanwijzing in de taal/talen van het land waar de machine wordt gebruikt plus de oorspronkelijke gebruiksaanwijzing. De vertaling wordt gemaakt door de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde dan wel door degene die de machine in het betreffende taalgebied invoert. In afwijking hiervan is het toegestaan dat de onderhoudsinstructies die bestemd zijn voor gespecialiseerd personeel dat in dienst is van de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde, slechts in één door dat personeel begrepen taal van de Gemeenschap gesteld zijn.”;

i) punt 1.7.4, onder d), wordt vervangen door:

„d) Geen enkele documentatie over de machine mag wat de veiligheidsaspecten betreft in strijd zijn met de gebruiksaanwijzing. De technische documentatie waarin de machine wordt beschreven moet de onder f) bedoelde gegevens inzake de uitstraling van luchtgeluid bevatten en, voor de met de hand vastgehouden en/of geleide draagbare machines, de in punt 2.2 bedoelde gegevens inzake trillingen.”;

j) de titel van punt 2 wordt vervangen door:

„FUNDAMENTELE VEILIGHEIDS- EN GEZONDHEIDSEISEN VOOR BEPAALDE CATEGORIEËN MACHINES”;

k) in de punten 2.1, 2.2 en 2.3 worden de volgende woorden geschrapt:

„In aanvulling op de onder 1 bedoelde fundamentele veiligheids- en gezondheidseisen”;

l) punt 3, eerste alinea, wordt vervangen door:

„Machines waaraan risico's in verband met de mobiliteit zijn verbonden, moeten zo zijn ontworpen en gebouwd dat zij aan de volgende eisen voldoen.”;

m) punt 4, eerste alinea, wordt vervangen door:

„Machines die aan hijs- of hefverrichtingen verbonden gevaar opleveren, vooral gevaar voor vallende of botsende lasten of voor kantelen ten gevolge van de behandeling van een last, moeten zo zijn ontworpen en gebouwd dat zij aan de volgende eisen voldoen.”;

n) aan punt 4.2.3 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Machines die bepaalde stopplaatsen bedienen en waarvan bedieners het hefvlak kunnen betreden om de last te schikken of vast te zetten, moeten zo zijn ontworpen en geconstrueerd dat een ongecontroleerde verplaatsing van het hefvlak, met name bij het laden of het lossen, wordt voorkomen.”;

o) de titel van punt 5 wordt vervangen door:

„FUNDAMENTELE VEILIGHEIDS- EN GEZONDHEIDSEISEN VOOR MACHINES DIE UITSLUITEND BESTEMD ZIJN VOOR GEBRUIK BIJ ONDERGRONDSE WERKZAAMHEDEN”;

p) punt 5, eerste alinea, wordt vervangen door:

„Machines die bestemd zijn voor gebruik bij ondergrondse werkzaamheden moeten zodanig zijn ontworpen en gebouwd dat zij aan de volgende eisen voldoen.”;

q) punt 6, opgenomen in de bijlage van de onderhavige richtlijn, wordt toegevoegd;

11. bijlage II wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel van punt A wordt vervangen door:

„A. Inhoud van de EG-verklaring van overeenstemming voor machines ⁽¹⁾”;

b) voetnoot ⁽¹⁾ wordt vervangen door:

„⁽¹⁾ Deze verklaring moet in dezelfde taal worden opgesteld als de oorspronkelijke gebruiksaanwijzing (zie bijlage I, punt 1.7.4, onder b)), en wel in machineschrift of drukletters. Zij moet vergezeld gaan van een vertaling in één van de talen van het land waar de machine wordt gebruikt. Voor het maken van deze vertaling gelden dezelfde voorwaarden als voor de vertaling van de gebruiksaanwijzing.”;

c) het volgende punt wordt toegevoegd:

„C. Inhoud van de EG-verklaring van overeenstemming voor veiligheidscomponenten die afzonderlijk op de markt worden gebracht ⁽¹⁾

De EG-verklaring van overeenstemming moet de volgende gegevens bevatten:

- naam en adres van de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde ⁽²⁾;
- beschrijving van de veiligheidscomponent ⁽⁴⁾;
- veiligheidsfunctie van de veiligheidscomponent, indien deze niet duidelijk uit de beschrijving valt af te leiden;
- in voorkomend geval, naam en adres van de instantie waarvan kennisgeving is gedaan en nummer van het EG-typeonderzoek;
- in voorkomend geval, naam en adres van de instantie waarvan kennisgeving is gedaan en waaraan het dossier is toegezonden overeenkomstig artikel 8, lid 2, onder c), eerste streepje;
- in voorkomend geval, naam en adres van de instantie waarvan kennisgeving is gedaan en die de in artikel 8, lid 2, onder c), tweede streepje, bedoelde controle heeft verricht;
- in voorkomend geval, de verwijzing naar de geharmoniseerde normen;
- in voorkomend geval, de verwijzing naar de nationale technische normen en specificaties die zijn gebruikt;
- identiteit van de ondertekenaar die gemachtigd is verplichtingen voor de fabrikant of de in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde aan te gaan.”;

- d) de volgende voetnoot wordt toegevoegd:
- „(4) Beschrijving van de veiligheidscomponent (merk, type, serienummer indien dat bestaat, enz.)”;
12. bijlage IV wordt als volgt gewijzigd:
- a) de titel wordt vervangen door:
- „SOORTEN MACHINES EN VEILIGHEIDSCOMPONENTEN WAARVOOR DE IN ARTIKEL 8, LID 2, ONDER b) EN c), BEDOELDE PROCEDURE MOET WORDEN TOEGEPAST”;
- b) de volgende ondertitel wordt na de titel ingelast:
- „A. Machines”;
- c) punt 1 wordt vervangen door:
- „1. Cirkelzagen, eenbladig en meerbladig, voor de bewerking van hout en daarmee gelijk te stellen materialen of voor de bewerking van vlees en daarmee gelijk te stellen materialen:
- 1.1. Zaagmachines waarbij het werktuig zich tijdens het werk in een vaste stand bevindt, voorzien van een vast tafelblad en met manuele toevoer van het werkstuk of met verwijderbare meenemer.
- 1.2. Zaagmachines waarbij het werktuig zich tijdens het werk in een vaste stand bevindt, voorzien van een tafel-zaagbok of een heen en weer gaande slede die met de hand wordt verplaatst.
- 1.3. Zaagmachines waarbij het werktuig zich tijdens het werk in een vaste stand bevindt en die bij de constructie zijn uitgerust met een inrichting voor mechanische toevoer van de te zagen werkstukken, waarbij het materiaal met de hand wordt toe- en/of afgevoerd.
- 1.4. Zaagmachines waarbij het werktuig tijdens het werk beweegbaar is en mechanisch wordt verplaatst, waarbij het materiaal met de hand wordt toe- en/of afgevoerd.”;
- d) punt 4 wordt vervangen door:
- „4. Lintzagen met vast of beweegbaar tafelblad en lintzagen met beweegbare slede, met manuele toevoer en/of afvoer, voor de bewerking van hout en daarmee gelijk te stellen materialen of voor de bewerking van vlees en daarmee gelijk te stellen materialen.”;
- e) punt 5 wordt vervangen door:
- „5. Gecombineerde machines van de in de punten 1 tot en met 4 en 7 bedoelde types voor de bewerking van hout en daarmee gelijk te stellen materialen.”;
- f) punt 7 wordt vervangen door:
- „7. Freesmachines met verticale as, met handvoeding voor de bewerking van hout en daarmee gelijk te stellen materialen.”;
- g) de volgende punten worden aan deel A toegevoegd:
- „16. Hijs- en hefwerktuigen voor het heffen van personen waarbij een gevaar voor een vrije val van meer dan 3 meter bestaat.
17. Machines voor de vervaardiging van pyrotechnische producten.”;
- h) het volgende deel wordt toegevoegd:
- „B. Veiligheidscomponenten
1. Gevoelige elektrische inrichtingen die zijn ontworpen voor de detectie van personen, zoals foto-elektrische beveiliging, sensormatten, elektromagnetische detectoren.
2. Logische eenheden voor beveiligingsfuncties bij met twee handen te bedienen bedieningsorganen.
3. Automatisch bewegende schermen voor de beveiliging van de in deel A, punten 9, 10 en 11, bedoelde machines.
4. Kantelbeveiligingsinrichtingen (ROPS).
5. Constructies ter beveiliging tegen vallende voorwerpen (FOPS).”;
13. in bijlage V wordt na de titel de volgende tekst ingevoegd:
- „In deze bijlage wordt onder „machine” verstaan of wel de „machine” als omschreven in artikel 1, lid 2, of wel de „veiligheidscomponent” als omschreven in dat zelfde lid.”;
14. in bijlage VI wordt na de titel de volgende tekst ingevoegd:
- „In deze bijlage wordt onder „machine” verstaan, of wel de „machine” als omschreven in artikel 1, lid 2, of wel de „veiligheidscomponent” als omschreven in dat zelfde lid.”;
15. in bijlage VII wordt na de titel de volgende tekst ingevoegd:
- „In deze bijlage wordt onder „machine” verstaan of wel de „machine” als omschreven in artikel 1, lid 2, of wel de „veiligheidscomponent” als omschreven in dat zelfde lid.”.

Artikel 2

1. De Lid-Staten stellen vóór 1 juli 1994 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast die nodig zijn om

aan deze richtlijn te voldoen en maken deze bekend. Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Zij passen deze bepalingen toe vanaf 1 januari 1995.

2. In afwijking van lid 1, derde alinea, passen de Lid-Staten de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen om te voldoen aan onderstaande bepalingen vanaf 1 juli 1994 toe:

- artikel 1, punt 10, met uitzondering van de alinea's a), b) en q),
- artikel 1, punt 11, onder a) en b),
- artikel 1, punt 12, onder c), d), e) en f).

3. Bovendien staan de Lid-Staten tot en met 31 december 1996 het in de handel brengen en het in bedrijf

stellen toe van machines voor het heffen of verplaatsen van personen en veiligheidscomponenten die voldoen aan de op de datum van aanneming van deze richtlijn op hun grondgebied van kracht zijnde voorschriften.

4. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 14 juni 1993.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. TRØJBORG

BIJLAGE

„6. FUNDAMENTELE VEILIGHEIDS- EN GEZONDHEIDSEISEN DIE DE BIJZONDERE RISICO'S BIJ HET HEFFEN OF VERPLAATSEN VAN PERSONEN MOETEN VOORKOMEN

Machines waaraan risico's door het heffen of verplaatsen van personen zijn verbonden, moeten zo zijn ontworpen en gebouwd dat zij aan de volgende eisen voldoen.

6.1. Algemeen

6.1.1. Definitie

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder „drager” het platform waarop de personen plaatsnemen die door beweging van dit platform opgeheven, naar beneden gebracht of verplaatst moeten worden.

6.1.2. Mechanische sterkte

De in punt 4 bepaalde gebruikscoefficienten zijn niet voldoende voor machines die bestemd zijn voor het heffen of verplaatsen van personen en moeten in de regel worden verdubbeld. Het grondvlak van de drager moet zo zijn ontworpen en geconstrueerd dat het ruim en sterk genoeg is om het maximum aantal personen en de maximale bedrijfslast volgens fabrieksopgave te kunnen dragen.

6.1.3. Controle van de belasting voor toestellen die in beweging worden gezet door een andere energie dan spierkracht

De eisen van punt 4.1.2.4 zijn van toepassing ongeacht de waarde van de maximale bedrijfslast. Deze eis geldt niet voor machines waarvoor de fabrikant kan aantonen dat er geen gevaar voor overbelasting en/of omslaan bestaat.

6.2. Bedieningsorganen

6.2.1. Wanneer de veiligheidseisen niet verplichten tot andere oplossingen, geldt het volgende:

De drager moet over het algemeen zo zijn ontworpen en geconstrueerd dat de personen daarop beschikken over bedieningsorganen om de drager ten opzichte van de machine te laten stijgen, dalen en in voorkomend geval te verplaatsen.

Deze bedieningsorganen moeten voorrang hebben op de andere bedieningsorganen voor dezelfde bewegingen, behalve op de noodstopinrichtingen.

De bedieningsorganen voor deze bewegingen moeten zo zijn ingericht dat zij blijvend moeten worden bediend, behalve voor machines die bepaalde stopplaatsen bedienen.

6.2.2. Indien een machine voor het heffen of verplaatsen van personen verrijdbaar is met de drager in een andere stand dan de ruststand, moet de machine zo zijn ontworpen en geconstrueerd dat de zich in de drager bevindende persoon/personen beschikt/beschikken over middelen om de door het rijden van het hefwerktuig ontstane gevaren te vermijden.

6.2.3. Machines voor het heffen of verplaatsen van personen moeten zo zijn ontworpen, gebouwd of uitgerust dat een te snelle beweging van de drager geen risico's oplevert.

6.3. Gevaar voor uit de drager vallen van personen

6.3.1. Indien de maatregelen van punt 1.5.15 onvoldoende zijn, moeten de dragers zijn uitgerust met voldoende bevestigingspunten voor het aantal personen dat zich op de drager kan bevinden en die punten moeten sterk genoeg zijn om de persoonlijke beschermingsmiddelen tegen vallen te bevestigen.

6.3.2. Indien er een luik in het grondvlak of het bovenzak of een zijdeurtje aanwezig is, moet de openingsrichting ingaan tegen het gevaar van vallen bij onverwacht opengaan.

6.3.3. Machines voor het heffen of verplaatsen van personen moeten zo zijn ontworpen en gebouwd dat het grondvlak van de drager ook tijdens de bewegingen niet zo sterk kan hellen dat er een risico voor vallen van de vervoerde personen ontstaat.

Het grondvlak van de drager moet slipvrij zijn.

6.4. Gevaar voor het vallen of omslaan van de drager

6.4.1. Machines voor het heffen of verplaatsen van personen moeten zo zijn ontworpen en gebouwd dat de drager niet kan vallen of omslaan.

6.4.2. Acceleratie en afremming van de drager of het dragende voertuig, ten gevolge van een handeling van de bediener of de werking van een veiligheidsinrichting, bij de door de fabrikant opgegeven maximale belastings- en snelheidsomstandigheden, mogen geen risico's voor de blootgestelde personen opleveren.

6.5. Aanduidingen

Wanneer dat noodzakelijk is om de veiligheid te garanderen, moeten op de drager de noodzakelijke merktekens ter zake zijn aangebracht."

RICHTLIJN 93/52/EEG VAN DE RAAD

van 24 juni 1993

tot wijziging van Richtlijn 89/556/EEG tot vaststelling van veterinaire rechten voor het intracommunautaire handelsverkeer in embryo's van als huisdier gehouden runderen en de invoer daarvan uit derde landen

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende dat krachtens artikel 1 van Richtlijn 89/556/EEG van de Raad van 25 september 1989 tot vaststelling van veterinaire rechten voor het intracommunautaire handelsverkeer in embryo's van als huisdier gehouden runderen en de invoer daarvan uit derde landen ⁽³⁾ de richtlijn niet van toepassing is op embryo's die met bepaalde technieken zijn verkregen; dat embryo's waarop technieken worden toegepast waarbij de zona pellucida wordt doorgeprikt, in het handelsverkeer mogen worden gebracht of mogen worden ingevoerd voor zover zij, voordat de betrokken techniek wordt toegepast, aan de eisen van Richtlijn 89/556/EEG voldoen en voor zover enkele bijkomende garanties gelden; dat embryo's die zijn verkregen door toepassing van in vitro-bevruchting, eveneens in het handelsverkeer mogen worden gebracht en mogen worden ingevoerd, voor zover passende garanties worden gegeven;

Overwegende dat in verband met deze bijkomende garanties de bijlagen moeten worden gewijzigd, en dat deze wijzigingen, krachtens artikel 16 van Richtlijn 89/556/EEG, onder de bevoegdheid van de Commissie vallen;

Overwegende dat Richtlijn 89/556/EEG ook op enkele andere punten moet worden gewijzigd ten einde de status van sperma dat voor de bevruchting van eicellen wordt gebruikt te verduidelijken en rekening te houden met het nieuwe beleid van de Gemeenschap inzake mond- en klauwzeer,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 89/556/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1, lid 2, wordt vervangen door:

„2. Deze richtlijn is niet van toepassing op embryo's die zijn verkregen door transfer van celkernen.”;

⁽¹⁾ PB nr. C 63 van 5. 3. 1993, blz. 11.

⁽²⁾ PB nr. C 150 van 31. 5. 1993.

⁽³⁾ PB nr. L 302 van 19. 10. 1989, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 90/425/EEG (PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29).

2. aan artikel 2 wordt het volgende punt toegevoegd:

„g) „embryoproduktieteam”: embryoteam dat officieel erkend is voor de bevruchting in vitro overeenkomstig de in de desbetreffende bijlage vermelde voorwaarden.”;

3. artikel 3, onder a), eerste alinea, wordt vervangen door:

„a) de bevruchting moet door kunstmatige inseminatie of in vitro zijn geschied, met sperma van een donordier uit een spermacentrum dat door de bevoegde autoriteit is erkend voor de winning, de behandeling en de opslag van sperma, of met overeenkomstig Richtlijn 88/407/EEG (*) ingevoerd sperma;

(*) PB nr. L 194 van 22. 7. 1988, blz. 10. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/425/EEG (PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29).”;

4. artikel 4 wordt geschrapt;

5. aan artikel 5 wordt het volgende lid toegevoegd:

„2 bis. Erkenning van een produktieteam van door toepassing van in vitro-bevruchting verkregen embryo's wordt uitsluitend verleend wanneer aan de desbetreffende bijlage van deze richtlijn is voldaan en wanneer het embryoproduktieteam bij machte is om aan de overige ter zake doende bepalingen van deze richtlijn en met name de leden 1 en 2 van dit artikel te voldoen. Genoemde leden zijn mutatis mutandis van toepassing.”;

6. artikel 9, lid 3, wordt vervangen door:

„3. Bij de vaststelling overeenkomstig lid 1 van de veterinaire rechten voor het intracommunautaire handelsverkeer in embryo's van als huisdier gehouden runderen wordt er rekening mee gehouden dat:

— alleen bevroren embryo's mogen worden ingevoerd uit derde landen die tegen mond- en klauwzeer inenten. Deze embryo's moeten vóór de verzending gedurende een periode van minstens 30 dagen onder goedgekeurde omstandigheden zijn bewaard,

— de donordieren afkomstig moeten zijn van een bedrijf waar tijdens de 30 dagen vóór het verzamelen geen enkel dier tegen mond- en klauwzeer is ingeënt en ten aanzien waarvan geen verbods- of quarantainemaatregelen gelden.”;

7. de artikelen 11, 12 en 13 worden geschrapt en vervangen door het volgende artikel:

„Artikel 11

De beginselen en voorschriften van Richtlijn 90/675/EEG (*) zijn van toepassing, met name wat betreft de organisatie van de door de Lid-Staten te verrichten controles, de aan deze controles te verbinden gevolgen en de ten uitvoer te leggen vrijwaringsmaatregelen.

(*) PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1601/92 (PB nr. L 173 van 27. 6. 1992, blz. 13).”.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1994 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden door de Lid-Staten vastgesteld.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 24 juni 1993.

Voor de Raad
De Voorzitter
B. WESTH

RICHTLIJN 93/53/EEG VAN DE RAAD

van 24 juni 1993

tot vaststelling van minimale communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde visziekten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat vis wordt vermeld in de lijst in bijlage II bij het Verdrag; dat het in de handel brengen van vis een belangrijke bron van inkomsten is voor de aquacultuursector;

Overwegende dat op communautair niveau bestrijdingsmaatregelen moeten worden vastgesteld voor het geval een ziekte uitbreekt, ten einde de rationele ontwikkeling van de aquacultuur te garanderen en bij te dragen tot de bescherming van de gezondheid van de dieren in de Gemeenschap;

Overwegende dat, voor de ziekten waarop deze richtlijn betrekking heeft, moet worden uitgegaan van de lijsten in bijlage A bij Richtlijn 91/67/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinaire rechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurproducten ⁽⁴⁾;

Overwegende dat een uitbraak van een ziekte zich snel tot een epizootie kan ontwikkelen, met een zodanige sterfte en zodanige consequenties dat de rentabiliteit van de aquacultuur er ernstig door kan worden aangetast;

Overwegende dat bestrijdingsmaatregelen moeten worden genomen zodra de aanwezigheid van een ziekte wordt vermoed, zodat onmiddellijk efficiënte maatregelen kunnen worden getroffen zodra de ziekte wordt bevestigd;

Overwegende dat de te nemen maatregelen ten doel moeten hebben verspreiding van de ziekte tegen te gaan, met name door een zorgvuldige controle op de verplaatsingen van vissen en producten waardoor de besmetting kan worden verspreid;

Overwegende dat ter voorkoming van de betreffende ziekten in de Gemeenschap normaliter een beleid moet worden gevoerd op basis van niet-vaccinatie;

Overwegende dat een grondig epizoötiologisch onderzoek essentieel is om elke verspreiding van de ziekten tegen te gaan; dat de Lid-Staten hiertoe speciale eenheden in het leven moeten roepen;

Overwegende dat, met het oog op een doeltreffende controle, de diagnose van de ziekten moet worden geharmoniseerd en worden verricht door ter zake bevoegde laboratoria, voor de coördinatie waarvan door de Gemeenschap een referentielaboratorium kan worden aangewezen;

Overwegende dat voor een eenvormige toepassing van deze richtlijn een communautaire inspectieprocedure moet worden ingevoerd;

Overwegende dat gemeenschappelijke maatregelen voor de bestrijding van de ziekten de minimale basis vormen voor handhaving van een diergezondheidssituatie die overal aan dezelfde normen voldoet;

Overwegende dat bij het uitbreken van een van de in bijlage A bij Richtlijn 91/67/EEG genoemde ziekten Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽⁵⁾, en met name artikel 5, van toepassing is;

Overwegende dat aan de Commissie de taak moet worden toevertrouwd om de nodige uitvoeringsbepalingen vast te stellen, en dat hiertoe een procedure moet worden ingevoerd voor een nauwe doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten in het Permanent Veterinair Comité.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden de minimale communautaire maatregelen ter bestrijding van de in bijlage A, lijsten I en II, bij Richtlijn 91/67/EEG genoemde visziekten vastgesteld.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn gelden, voor zover nodig, de definities van artikel 2 van Richtlijn 91/67/EEG.

⁽¹⁾ PB nr. C 172 van 8. 7. 1992, blz. 16.⁽²⁾ PB nr. C 150 van 31. 5. 1993.⁽³⁾ PB nr. C 19 van 25. 1. 1993, blz. 14.⁽⁴⁾ PB nr. L 46 van 19. 2. 1991, blz. 1.⁽⁵⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 19. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Besluit 92/438/EEG (PB nr. L 243 van 25. 8. 1992, blz. 27).

Bovendien wordt verstaan onder:

1. *ziekte van lijst I*: een visziekte die is opgenomen in bijlage A, lijst I, bij Richtlijn 91/67/EEG;
2. *ziekte van lijst II*: een visziekte die is opgenomen in bijlage A, lijst II, bij Richtlijn 91/67/EEG;
3. *van besmetting verdachte vis*: vis die klinische symptomen dan wel postmortale letsels of twijfelachtige reacties op laboratoriumtests vertoont, op grond waarvan de aanwezigheid van een ziekte van lijst I of lijst II redelijkerwijs kan worden vermoed;
4. *besmette vis*: vis waarbij de aanwezigheid van een ziekte van lijst I of lijst II officieel is bevestigd op basis van een laboratoriumonderzoek of, in geval van infectieuze anemie van de zalm, op basis van een klinisch en een postmortaal onderzoek;
5. *van besmetting verdacht bedrijf*: bedrijf met van besmetting verdachte vis;
6. *besmet bedrijf*: bedrijf met besmette vis of bedrijf dat geruimd, naar nog niet ontsmet is.

Artikel 3

De Lid-Staten zien erop toe dat alle bedrijven waar vis wordt gekweekt of gehouden van de soorten die vatbaar zijn voor de ziekten van lijst I of van lijst II:

1. door de officiële dienst worden geregistreerd; deze registratie zal voortdurend worden bijgewerkt;
2. een register bijhouden:
 - a) van de levende vis, eieren en gameten die op het bedrijf worden binnengebracht, met alle gegevens inzake levering, aantal of gewicht, grootte, herkomst en leveranciers van de vis;
 - b) van de levende vis, eieren en gameten die het bedrijf verlaten, met alle gegevens inzake verzending, aantal of gewicht, grootte en bestemming van de vis;
 - c) van de geconstateerde sterfte.

Dit register, dat door de officiële dienst, op diens verzoek, te allen tijde kan worden onderzocht, moet regelmatig worden bijgewerkt en vier jaar worden bewaard.

Artikel 4

De Lid-Staten zien erop toe dat, wanneer de aanwezigheid van een van de ziekten van lijst I of lijst II wordt vermoed, daarvan zo spoedig mogelijk de verplichte aangifte wordt gedaan bij de officiële dienst.

HOOFDSTUK II

Maatregelen voor de bestrijding van ziekten van lijst I

Artikel 5

1. De Lid-Staten zien erop toe dat, wanneer er zich op een bedrijf vissen bevinden die van besmetting met een van de in lijst I genoemde ziekten worden verdacht, de officiële dienst er onverwijld voor zorgt dat een officieel onderzoek, met name een klinisch onderzoek, wordt ingesteld om na te gaan of de ziekte al dan niet aanwezig is; in het bijzonder neemt hij passende monsters voor laboratoriumonderzoek of laat hij deze nemen.
2. Zodra van de vermoedelijke aanwezigheid van de ziekte aangifte is gedaan, laat de officiële dienst het bedrijf onder officieel toezicht plaatsen en stelt hij met name de volgende eisen:
 - a) alle soorten en categorieën vis moeten worden geteld en voor iedere soort en categorie moet worden geregistreerd hoeveel dieren reeds zijn gestorven of zijn besmet, dan wel vermoedelijk zijn besmet of verontreinigd; de uitkomsten van de telling moeten door de eigenaar of houder worden bijgewerkt op basis van de aangroei van de populatie of van nieuwe gevallen van sterfte in de periode waarop het vermoeden betrekking heeft; de uitkomsten van de telling moeten op verzoek worden overgelegd en kunnen bij elke inspectie worden gecontroleerd;
 - b) levende of dode vissen en eieren of gameten mogen niet zonder toestemming van de officiële dienst op het bedrijf worden binnengebracht of van het bedrijf worden gevoerd;
 - c) dode vissen en afval daarvan moeten worden opgeruimd onder toezicht van de officiële dienst;
 - d) diervoeders, gereedschap, voorwerpen en andere stoffen, zoals afval, waardoor een ziekte kan worden overgebracht, mogen, in voorkomend geval, slechts op het bedrijf worden binnengebracht of uit het bedrijf worden verwijderd met de toestemming van de officiële dienst, die de voorwaarden vaststelt om verspreiding van het ziekteverwekkende agens te voorkomen;
 - e) voor alle verkeer van personen van en naar het bedrijf is de toestemming van de officiële dienst vereist;
 - f) voertuigen mogen het bedrijf slechts binnenkomen of verlaten met toestemming van de officiële dienst, die de voorwaarden vaststelt om verspreiding van het ziekteverwekkende agens te voorkomen;
 - g) adequate ontsmettingsmiddelen moeten worden gebruikt bij de in- en uitgangen van het bedrijf;
 - h) er moet een epizoötologisch onderzoek worden verricht overeenkomstig artikel 8, lid 1;
 - i) alle bedrijven die gelegen zijn in hetzelfde stroomgebied of kustgebied, moeten onder officieel toezicht worden geplaatst, en vissen, eieren of gameten mogen

niet van deze bedrijven worden afgevoerd zonder toestemming van de officiële dienst; voor grote stroomgebieden of kustgebieden kan de officiële dienst besluiten de maatregel alleen te doen gelden voor een kleiner gebied in de buurt van het van besmetting verdachte bedrijf, indien de dienst van mening is dat dit gebied optimale garanties biedt om verspreiding van de ziekte te voorkomen.

Indien nodig moeten de officiële diensten van aangrenzende Lid-Staten of derde landen in kennis worden gesteld van het vermoeden. In dat geval moeten de officiële diensten van de betrokken Lid-Staten het nodige doen om de in dit artikel vastgestelde maatregelen toe te passen.

Zo nodig kunnen specifieke maatregelen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 19.

3. Totdat de in lid 2 bedoelde officiële maatregelen in werking treden, treft de eigenaar of de houder van vissen waarbij de aanwezigheid van de ziekte wordt vermoed, alle dienstige maatregelen om aan het bepaalde in lid 2, met uitzondering van de punten h) en i), te voldoen.

4. De in lid 2 genoemde maatregelen worden pas opgeheven wanneer het vermoeden van aanwezigheid van de ziekte officieel is weerlegd.

Artikel 6

Zodra de aanwezigheid van een van de in lijst I genoemde ziekten officieel wordt bevestigd, zien de Lid-Staten erop toe dat de officiële dienst gelast dat, naast de in artikel 5, lid 2, opgesomde maatregelen, de volgende maatregelen worden getroffen:

a) op het besmette bedrijf:

- moet alle vis onmiddellijk worden verwijderd;
- moeten, indien het bedrijf aan land gelegen is, alle kweekvijvers worden gelegegd met het oog op het reinigen en ontsmetten ervan;
- worden alle eieren en gameten, dode vissen en vissen met klinische symptomen als hoog-risico-materiaal beschouwd en moeten zij onder toezicht van de officiële dienst worden vernietigd, overeenkomstig Richtlijn 90/667/EEG ⁽¹⁾;
- moet alle levende vis hetzij overeenkomstig Richtlijn 90/667/EEG onder toezicht van de officiële dienst worden gedood en vernietigd, hetzij, wat de vissen betreft die groot genoeg zijn om in de handel te worden gebracht en geen klinische symptomen vertonen, onder toezicht van de officiële dienst worden gedood om in de handel te worden gebracht of voor menselijke consumptie te worden verwerkt.

ciële dienst worden gedood om in de handel te worden gebracht of voor menselijke consumptie te worden verwerkt.

In het laatste geval ziet de officiële dienst erop toe dat de vissen onmiddellijk gedood en gestript worden, dat deze handelingen zodanig worden uitgevoerd dat verspreiding van ziekteverwekkende agentia wordt voorkomen, dat de visafval wordt beschouwd als materiaal met een hoog risico en een behandeling ondergaat ter vernietiging van de ziekteverwekkende agentia overeenkomstig Richtlijn 90/667/EEG, en dat het gebruikte water een behandeling ondergaat waarmee eventueel aanwezige ziekteverwekkende agentia worden uitgeschaald;

- moeten, nadat de vis, de eieren en de gameten zijn verwijderd, de kweekvijvers, de uitrusting en alle materiaal dat verontreinigd zou kunnen zijn, zo spoedig mogelijk worden gereinigd en ontsmet overeenkomstig de instructies die door de officiële dienst zijn vastgesteld, zodat er geen enkel gevaar meer bestaat voor verspreiding of overleving van het ziekteverwekkende agens. De procedures voor het reinigen en ontsmetten van een besmet bedrijf worden volgens de procedure van artikel 19 vastgesteld;
- moeten alle mogelijk besmettelijke stoffen als bedoeld in artikel 5, lid 2, onder d), worden vernietigd of op zodanige wijze worden behandeld dat het eventueel aanwezige ziekteverwekkend agens wordt vernietigd;
- moet een epizoötiologisch onderzoek worden verricht overeenkomstig artikel 8, lid 1, en is artikel 8, lid 4, van toepassing; in het kader van dit onderzoek moeten ook monsters worden genomen voor laboratoriumonderzoek;

b) alle bedrijven die gelegen zijn in hetzelfde stroomgebied of hetzelfde kustgebied als het besmette bedrijf, moeten worden geïnspecteerd; indien bij deze inspecties gevallen van besmetting worden geconstateerd, moeten de onder a) van dit lid genoemde maatregelen worden toegepast;

c) de officiële dienst geeft toestemming om weer vis op het bedrijf binnen te brengen, nadat de reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden naar behoren zijn gecontroleerd en nadat naar het oordeel van de officiële dienst voldoende tijd is verstreken om te garanderen dat het ziekteverwekkende agens volledig is vernietigd en dat ook andere mogelijke besmettingen in hetzelfde stroomgebied zijn uitgeroeid;

d) wanneer voor de uitvoering van de onder a), b), c) en d), van artikel 5, lid 2, vastgestelde maatregelen moet worden samengewerkt met de officiële diensten van andere Lid-Staten, dienen de officiële diensten van de betrokken Lid-Staten hun medewerking te verlenen, ten einde ervoor te zorgen dat de in dit artikel vastgestelde maatregelen worden uitgevoerd.

⁽¹⁾ Richtlijn 90/667/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afval, voor het in de handel brengen van dierlijke afval en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG (PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51). Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG (PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 49).

De daarvoor eventueel benodigde aanvullende maatregelen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 19.

Artikel 7

De Lid-Staten zien erop toe dat er, wanneer niet-gekweekte vissen die niet tot een bedrijf behoren en de vissen in meren, plassen en andere voor de sportvisserij bestemde wateren, of wateren met siervissen, besmet zijn of het vermoeden hiervan bestaat, passende maatregelen worden genomen. De Lid-Staten stellen de Commissie en de andere Lid-Staten in het Permanent Veterinair Comité in kennis van de door hen genomen maatregelen.

Artikel 8

1. Het epizoötiologisch onderzoek richt zich op:
 - de waarschijnlijke duur van de periode waarin de ziekte reeds op het bedrijf aanwezig kan zijn geweest voordat de aanwezigheid ervan werd gemeld of vermoed;
 - de mogelijke oorsprong van de op het bedrijf aanwezige ziekte en de opsporing van andere bedrijven waar eieren, gameten of vissen van voor de ziekte vatbare soorten kunnen zijn besmet;
 - het verkeer van vissen, eieren of gameten, voertuigen of stoffen en personen, die het ziekteverwekkende agens naar of van de betrokken bedrijven kunnen hebben overgedragen;
 - de eventuele aanwezigheid van dragers van de ziekte, en de plaatsen waar zij voorkomen.
2. Als uit dit epizoötiologisch onderzoek blijkt dat de ziekte door contact als gevolg van verkeer van vissen, eieren of gameten, dieren, voertuigen of personen of op een andere wijze, uit een ander stroomgebied of kustgebied kan zijn binnengebracht of naar een ander stroomgebied of kustgebied kan zijn overgedragen, worden de in dat stroomgebied of kustgebied gelegen bedrijven als van besmetting verdachte bedrijven beschouwd en is artikel 5 van toepassing. Als de aanwezigheid van de ziekte wordt bevestigd, is artikel 6 van toepassing.

3. Als uit het epizoötiologisch onderzoek blijkt dat de medewerking van de officiële diensten van andere Lid-Staten vereist is, treffen de officiële diensten van de betrokken Lid-Staten alle noodzakelijke maatregelen om ervoor te zorgen dat de bepalingen van deze richtlijn worden nageleefd.

4. Met het oog op een volledige coördinatie van alle maatregelen die nodig zijn om te garanderen dat de ziekte zo snel mogelijk wordt uitgeroeid en voor het uitvoeren van het epizoötiologisch onderzoek, wordt een crisisteam opgericht.

De algemene voorschriften inzake de nationale crisisteams en het communautaire crisisteam worden op voorstel van de Commissie, met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen door de Raad vastgesteld.

5. De Raad besluit bij gekwalificeerde meerderheid, aan de hand van een voorstel van de Commissie dat op het advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité is gebaseerd ten einde met name rekening te houden met wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen, de bepalingen van dit artikel vóór 31 december 1996 opnieuw te bezien.

HOOFDSTUK III

Maatregelen ter bestrijding van ziekten van lijst II

Artikel 9

1. Wanneer de aanwezigheid van een van de in lijst II genoemde ziekten in een erkend gebied of op een erkend bedrijf in een niet-erkend gebied wordt vermoed of bevestigd, moet er een epizoötiologisch onderzoek overeenkomstig artikel 8 plaatsvinden. De Lid-Staten die hun overeenkomstig Richtlijn 91/67/EEG bepaalde status opnieuw wensen te verkrijgen, dienen zich te houden aan de bijlagen B en C van die richtlijn.
2. Als uit het epizoötiologisch onderzoek blijkt dat de ziekte door het verkeer van vissen, eieren of gameten, voertuigen of personen of op een andere wijze, uit een erkend gebied of uit een ander erkend bedrijf kan zijn binnengebracht of naar een ander erkend gebied kan zijn overgedragen, worden die gebieden of bedrijven als van besmetting verdachte gebieden respectievelijk bedrijven beschouwd en zijn de passende maatregelen daarop van toepassing.
3. De officiële dienst kan evenwel toestaan dat de te doden vis verder wordt afgekweekt totdat hij groot genoeg is om in de handel te worden gebracht.

Artikel 10

1. Wanneer op een niet-erkend bedrijf dat gelegen is in een niet-erkend gebied, vis voorkomt waarvan wordt vermoed dat hij met een ziekte van lijst II is besmet, zien de Lid-Staten erop toe dat de officiële dienst:
 - a) onmiddellijk een officieel onderzoek instelt om de aanwezigheid van de ziekte te bevestigen of te weerleggen, waarbij, indien nodig, monsters worden genomen voor onderzoek in een erkend laboratorium;
 - b) een officiële telling van de besmette bedrijven verricht of laat verrichten, die regelmatig moet worden bijgewerkt;
 - c) de besmette bedrijven onder officieel toezicht plaatst of laat plaatsen en ervoor zorgt dat, in afwijking van artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 91/67/EEG, vanaf besmette bedrijven alleen het verkeer wordt

toegestaan van levende vissen of eieren of gameten die bestemd zijn, hetzij voor andere bedrijven die met dezelfde ziekte zijn besmet, hetzij om te worden gedood met het oog op menselijke consumptie.

2. De Lid-Staten kunnen voor een bepaalde periode onder toezicht van de officiële dienst een facultatief of een verplicht programma invoeren voor het uitroeien van de ziekten van lijst II op niet-erkende bedrijven of in niet-erkende gebieden. Tijdens die periode is het verboden in een gebied of bedrijf waarvoor een dergelijk programma geldt, levende vissen, eieren of gameten binnen te brengen uit een besmet bedrijf of een bedrijf met een onbekende gezondheidsstatus.

Deze programma's, die worden opgesteld op basis van algemene criteria die vóór de in artikel 20 vermelde datum volgens de procedure van artikel 19 worden bepaald, worden ter beoordeling aan de Commissie voorgelegd en volgens de genoemde procedure goedgekeurd en, in voorkomend geval, gewijzigd.

Na de in de eerste alinea bedoelde periode stellen de Lid-Staten die deze procedure hanteren, de Commissie en de andere Lid-Staten in het Permanent Veterinair Comité van de resultaten in kennis.

3. Uiterlijk op 31 december 1996 legt de Commissie aan de Raad een verslag voor dat na advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité is opgesteld met inachtneming van de opgedane ervaring en de technische en wetenschappelijke ontwikkelingen, met eventuele voorstellen ter herziening van dit artikel, met name inzake het op de markt brengen van besmette levende vissen, alsmede van hun eieren en gameten, die voor de kweek of de vetmesterij zijn bestemd, en inzake de uitvoering van een epizoötiologisch onderzoek in niet-erkende gebieden wanneer wordt vermoed dat de ziekte zich op een niet-erkend bedrijf voordoet. De Raad spreekt zich met gekwalificeerde meerderheid over deze eventuele voorstellen uit, die zijn opgesteld met inachtneming van de conclusies van dit verslag.

4. De toepassingsbepalingen met betrekking tot de leden 1 en 2 worden zo nodig door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 19.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 11

1. Voor de bemonstering en het laboratoriumonderzoek om de ziekten van lijst I en lijst II op te sporen, worden de methoden gebruikt die zijn vastgesteld volgens artikel 15 van Richtlijn 91/67/EEG.

2. Het laboratoriumonderzoek naar de aanwezigheid van een ziekte of van ziekteverwekkende agentia wordt verricht door een laboratorium dat door de officiële dienst is erkend. Uit het laboratoriumonderzoek moet, indien nodig, maar vooral zodra de eerste tekenen van de ziekte zich manifesteren, blijken om welk type, welk subtype of welke variant van het desbetreffende ziekteverwekkende agens het gaat; de desbetreffende uitkomsten moeten door het nationale referentielaboratorium worden bevestigd en kunnen, indien nodig, worden bevestigd door het in artikel 13 bedoelde communautaire referentielaboratorium.

Artikel 12

1. De Lid-Staten zien erop toe dat in elke Lid-Staat een nationaal referentielaboratorium wordt aangewezen met de nodige voorzieningen en het nodige gespecialiseerde personeel om op elk moment, en met name bij de eerste tekenen van de betrokken ziekte, het type, het subtype en de variant van het betreffende ziekteverwekkende agens vast te stellen en de door de regionale diagnoselaboratoria verkregen resultaten te bevestigen.

2. De voor de betrokken ziekten aangewezen nationale laboratoria zijn verantwoordelijk voor de coördinatie van de normen en methoden voor de diagnose en het gebruik van de reagentia.

3. De voor de bedoelde ziekten aangewezen nationale laboratoria zijn verantwoordelijk voor de coördinatie van de normen en methoden voor de diagnose die in elk diagnoselaboratorium voor de betrokken ziekte in de Lid-Staat worden vastgesteld. Daartoe

- a) kunnen zij de diagnosereagentia leveren aan de door de Lid-Staat erkende laboratoria;
- b) controleren zij de kwaliteit van alle diagnosereagentia die in de Lid-Staat worden gebruikt;
- c) organiseren zij geregeld vergelijkende tests;
- d) bewaren zij isolaten van het ziekteverwekkende agens van de betrokken ziekte, afkomstig van in de Lid-Staat bevestigde gevallen;
- e) zien zij erop toe dat de in de door de Lid-Staat erkende diagnoselaboratoria verkregen positieve resultaten worden bevestigd.

4. In afwijking van lid 1 kunnen de Lid-Staten die voor de betrokken ziekte niet over een bevoegd nationaal laboratorium beschikken, evenwel gebruik maken van de diensten van een ter zake bevoegd nationaal laboratorium van een andere Lid-Staat.

5. De lijst van de nationale referentielaboratoria voor de betrokken ziekten staat vermeld in bijlage A.

6. De voor de bedoelde ziekten aangewezen nationale laboratoria werken samen met het in artikel 13 bedoelde communautaire referentielaboratorium.

7. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden volgens de procedure van artikel 19 door de Commissie vastgesteld.

Artikel 13

1. Het communautaire referentielaboratorium voor visziekten is vermeld in bijlage B.

2. Onverminderd de bepalingen van Beschikking 90/424/EEG, inzonderheid van artikel 28, zijn de functies en taken van het in lid 1 bedoelde laboratorium die welke in bijlage C zijn vermeld.

Artikel 14

1. Inenting tegen de ziekten van lijst II in erkende gebieden, op erkende bedrijven in niet-erkende gebieden, dan wel in gebieden of op bedrijven die reeds met de in Richtlijn 91/67/EEG bedoelde erkenningsprocedures zijn gestart, alsmede tegen de ziekten van lijst I is verboden.

2. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid op voorstel van de Commissie om uiterlijk op 30 juni 1996 de bepalingen van dit artikel opnieuw te bezien ten aanzien van met name de vaststelling van de speciale voorwaarden voor het gebruik van de vaccins en ten einde rekening te houden met de ontwikkeling van het wetenschappelijk en technologisch onderzoek op het gebied van vaccinatie.

Artikel 15

1. Elke Lid-Staat stelt een rampenplan op waarin wordt aangegeven op welke wijze de bij deze richtlijn vastgestelde maatregelen worden uitgevoerd wanneer een ziekte van lijst I uitbreekt.

Dat plan moet voorzien in toegang tot installaties, uitrusting, personeel en alle andere passende structuren die voor een snelle en doeltreffende uitroeiing van de epizoötie noodzakelijk zijn.

2. De voor het opstellen van deze plannen toe te passen algemene criteria worden in bijlage D genoemd.

Wanneer de algemene criteria reeds zijn goedgekeurd bij het indienen van plannen betreffende de uitvoering van maatregelen voor de bestrijding van een andere ziekte, hoeven de Lid-Staten echter alleen de specifieke criteria voor de betrokken ziekten toe te passen.

De Commissie kan overeenkomstig artikel 19 deze criteria wijzigen of aanvullen in verband met de specifieke aard van de ziekte.

3. De overeenkomstig de criteria van bijlage D vastgestelde plannen worden uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn bij de Commissie ingediend.

4. De Commissie onderzoekt de plannen ten einde na te gaan of deze toereikend zijn om het gestelde doel te bereiken. Zij doet de betrokken Lid-Staat voorstellen voor de aan te brengen wijzigingen, met name om te garanderen dat de plannen verenigbaar zijn met die van de andere Lid-Staten.

De Commissie keurt de eventueel gewijzigde plannen goed volgens de procedure van artikel 19.

De plannen kunnen nadien nog volgens dezelfde procedure worden gewijzigd of aangevuld in verband met de verdere ontwikkeling van de situatie.

Artikel 16

Deskundigen van de Commissie kunnen in samenwerking met de bevoegde autoriteiten controles ter plaatse uitvoeren voor zover de eenvormige toepassing van de onderhavige richtlijn dit vereist. Daartoe kunnen zij met een controle op een representatief percentage bedrijven nagaan of de bevoegde autoriteiten controleren of de bedrijven deze richtlijn naleven. De Commissie brengt de Lid-Staten op de hoogte van de uitslag van de verrichte controles.

De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, geeft de deskundigen alle steun voor de uitvoering van hun taak.

De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 19.

Artikel 17

De voorschriften met betrekking tot de financiële bijdrage van de Gemeenschap aan de maatregelen in verband met de tenuitvoerlegging van deze richtlijn zijn vastgesteld in Beschikking 90/424/EEG.

Artikel 18

De bijlagen B, C en D kunnen zo nodig door de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen worden gewijzigd, met name om rekening te houden met de ontwikkeling op het gebied van onderzoek en diagnoseprocedures.

Bijlage A kan zo nodig worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 19.

Artikel 19

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het Permanent Veterinair Comité deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen

een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen onvereenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.
- b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na verloop van drie maanden na indiening van het voorstel geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld, behalve wanneer de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen tegen genoemde maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 20

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 juli 1994 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten kunnen echter, met ingang van de in lid 1 vermelde datum en met inachtneming van de algemene bepalingen van het Verdrag, op hun grondgebied bepalingen handhaven of toepassen welke strenger zijn dan die welke in deze richtlijn zijn vastgesteld. Zij stellen de Commissie van maatregelen in die zin in kennis.

3. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 21

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 24 juni 1993.

Voor de Raad
De Voorzitter
B. WESTH

BIJLAGE A

NATIONALE REFERENTIELABORATORIA VOOR VISZIEKTEN

- België: Institut National de Recherches Vétérinaires,
Groeselenberg 99
1180 Bruxelles.
- Denemarken: Statens Veterinære Serumlaboratorium
Landbrugsministeriet
Hangøvej 2
8200 Aarhus N.
- Duitsland: Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere
Anstaltsteil Insel Riems
D-O-2201 Insel Riems.
- Griekenland: Εργαστήριο Ιχθυοπαθολογίας και Βιοπαθολογίας
Υδροβίων Οργανισμών
Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Αθηνών
Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παρασιτικών Νοσημάτων
Νεαπόλεως 25, Αγία Παρασκευή Αττικής
153 10 Αθήνα
- Spanje: Laboratorio de Sanidad y Producción Animales de Algete,
Madrid.
- Frankrijk: Centre National d'Études Vétérinaires et Alimentaires,
Laboratoire Central de Recherches Vétérinaires,
22, rue Pierre Curie,
BP 67
94703 Maisons-Alfort CEDEX.
- Ierland: Fisheries Research Centre
Abbotstown
Castleknock
Dublin 15.
- Italië: Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie
Sezione Diagnostica di Basaldella di Campoformido
Laboratorio di Ittipatologia
Via della Roggia 92
33030 Basaldella di Campoformido (Udine).
- Luxemburg: Institut National de Recherches Vétérinaires
Groeselenberg 99
1180 Bruxelles.
- Nederland: Centraal Diergeneeskundig Instituut
Hoofdgebouw
Edelhertweg 15
8219 PH Lelystad
Postbus 65
8200 AB Lelystad.
- Centraal Diergeneeskundig Instituut
Vestiging Virologie
Houtribweg 39
8221 RA Lelystad
Postbus 365
8200 AJ Lelystad.
- Portugal: Laboratório Nacional de
Investigação Veterinária
Estrada De Benfica 701
1500 Lisboa.

Verenigd Koninkrijk: Fish Disease Laboratory
14 Albany Road
Granby Industrial Site
Weymouth
Dorset DT4 9TU.

The Marine Laboratory
PO Box 101
Victoria Road
Abderdeen AB9 8D8.

BIJLAGE B

COMMUNAUTAIR REFERENTIELABORATORIUM VOOR VISZIEKTEN

Statens Veterinære Serumlaboratorium
Landbrugsministeriet
Hangøvej 2
8200 Aarhus N
Denemarken.

*BIJLAGE C***FUNCTIES EN TAKEN VAN HET COMMUNAUTAIRE REFERENTIELABORATORIUM VOOR VISZIEKTEN**

Functies en taken van het communautaire referentielaboratorium voor de ziekten van de lijsten I en II:

1. coördinatie, in overleg met de Commissie, van de in de Lid-Staten toegepaste methoden voor de diagnose van de betrokken ziekten en met name:
 - a) nauwkeurige omschrijving, opslag en levering van stammen van het betrokken ziekteverwekkende agens van de betrokken ziekten voor gebruik bij serologisch onderzoek en voor de bereiding van antiserum;
 - b) levering van referentiesera en andere referentiereagentia aan de nationale referentielaboratoria met het oog op de standaardisering van de in de Lid-Staten gebruikte tests en reagentia;
 - c) aanleg en instandhouding van een verzameling stammen en isolaten van het ziekteverwekkende agens van de betrokken ziekte;
 - d) periodieke organisatie van communautaire vergelijkende tests van de diagnoseprocedures;
 - e) verzameling en vergelijking van gegevens en informatie inzake de gebruikte diagnosemethoden en de resultaten van de in de Gemeenschap verrichte tests;
 - f) karakterisering van isolaten van het ziekteverwekkende agens van de betrokken ziekte via de meest geavanceerde en geschikte methoden om een beter inzicht in de epizoötiologie van de ziekte te krijgen;
 - g) het volgen van de ontwikkelingen, over de gehele wereld, op het gebied van toezicht, epizoötiologie en voorkoming van de betrokken ziekte;
 - h) het op peil houden van deskundigheid met betrekking tot het ziekteverwekkende agens van de betrokken ziekte en andere hiermee samenhangende ziekteverwekkende agentia ten einde een snelle differentiële diagnose mogelijk te maken;
 - i) verwerving van gedegen kennis over de vervaardiging en het gebruik van immunologische geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik voor de uitroeiing en beheersing van de betrokken ziekte;
2. actieve steun bij het identificeren van de haarden van de betrokken ziekte in de Lid-Staten door het onderzoeken van de isolaten van het ziekteverwekkende agens die worden toegezonden voor bevestiging van de diagnose, karakterisering en epidemiologische studies;
3. bevordering van opleiding en na- en bijscholing van deskundigen op het gebied van laboratoriumdiagnose met het oog op de harmonisatie van de diagnostiechnieken in de hele Gemeenschap;
4. samenwerking op het gebied van diagnosemethoden voor de ziekten van lijst I met de bevoegde laboratoria in de derde landen waar die ziekten heersen.

BIJLAGE D

MINIMUMCRITERIA VOOR DE RAMPENPLANNEN

De rampenplannen moeten ten minste:

1. voorzien in de oprichting op nationaal niveau van een crisisteam dat alle noodmaatregelen in de betrokken Lid-Staat dient te coördineren;
2. een lijst bevatten van lokale crisiscentra die over de nodige voorzieningen beschikken om de controlemaatregelen op lokaal niveau te coördineren;
3. nauwkeurige informatie bevatten over het bij de noodmaatregelen betrokken personeel, zijn vakbekwaamheid en zijn verantwoordelijkheden;
4. ervoor zorgen dat elk lokaal crisiscentrum snel contact kan opnemen met de personen of organismen die direct of indirect bij een besmetting zijn betrokken;
5. ervoor zorgen dat de uitrusting en het materieel beschikbaar zijn om de noodmaatregelen naar behoren te kunnen uitvoeren;
6. nauwkeurige instructies bevatten over de maatregelen die moeten worden genomen wanneer gevallen van besmetting of verontreiniging worden vermoed en bevestigd;
7. voorzien in scholingsprogramma's om de kennis van de ter plaatse te volgen procedures en van de administratieve procedures op peil te houden en te verbeteren;
8. in voorkomend geval, ten behoeve van de diagnoselaboratoria, ervoor zorgen dat deze over een dienst voor postmortaal onderzoek beschikken, alsmede over voldoende capaciteit voor het verrichten van serologisch, histologisch en ander onderzoek, en dat de technieken om snel een diagnose te stellen, worden geactualiseerd (in dit verband moeten regelingen worden getroffen voor het snel vervoeren van monsters);
9. voorzien in de nodige uitvoeringsbepalingen.

RICHTLIJN 93/54/EEG VAN DE RAAD

van 24 juni 1993

houdende wijziging van Richtlijn 91/67/EEG inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurproducten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat op grond van artikel 28 van Richtlijn 91/67/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurproducten ⁽⁴⁾ de in bijlage A bij genoemde richtlijn opgenomen lijst van ziekten opnieuw moet worden bezien; dat daarbij rekening moet worden gehouden met zowel het verslag van de Commissie over de opgedane ervaring als het advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité;

Overwegende dat de lijst van ziekten volgens het advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité moet worden gewijzigd, ten einde rekening te houden met de meest recente epidemiologische gegevens en de opgedane ervaring;

Overwegende dat de situatie betreffende ziekten van niet-communautaire oorsprong opnieuw moet worden bezien en dat de thans beschikbare epidemiologische gegevens erop wijzen dat bepaalde endemische ziekten in de Gemeenschap anders moeten worden beoordeeld wat betreft de soorten die daar vatbaar voor zijn en wat betreft de indeling van die ziekten op de lijsten II of III van bijlage A bij Richtlijn 91/67/EEG;

Overwegende dat een aantal voorschriften die zijn vastgesteld in Richtlijn 91/67/EEG moeten worden verduidelijkt, met name die welke betrekking hebben op de procedure voor de erkenning van gebieden en op de voorwaarden voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren die niet tot de voor een bepaalde ziekte vatbare soorten behoren,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 91/67/EEG wordt als volgt gewijzigd:

⁽¹⁾ PB nr. C 324 van 10. 12. 1992, blz. 16.⁽²⁾ PB nr. C 150 van 31. 5. 1993.⁽³⁾ PB nr. C 129 van 10. 5. 1993, blz. 6.⁽⁴⁾ PB nr. L 46 van 19. 2. 1991, blz. 1.

1. in artikel 3

a) wordt lid 1, onder c), vervangen door:

„c) zij mogen niet afkomstig zijn van een bedrijf waarvoor een veterinairerechtelijk verbod geldt en mogen niet in contact zijn geweest met dieren van dergelijke bedrijven, en met name niet van een bedrijf waarvoor bestrijdingsmaatregelen gelden in het kader van Richtlijn 93/53/EEG van de Raad van 24 juni 1993 tot vaststelling van minimale communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde visziekten (*).

(*) PB nr. L 175 van 19. 7. 1993, blz. 23.”;

b) wordt het volgende lid toegevoegd:

„4. Dit artikel is van toepassing onverminderd de bepalingen van Richtlijn 93/53/EEG betreffende de bestrijding van bepaalde visziekten, met name de ziekten van lijst I.”;

2. de aanhef van artikel 5, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Om ten aanzien van een of meer van de in bijlage A, kolom 1, lijst II, vermelde ziekten de status van erkend gebied te verwerven, verstrekken de Lid-Staten aan de Commissie:”;

3. artikel 5, lid 2, wordt vervangen door:

„2. De Commissie onderzoekt de overeenkomstig lid 1 verstrekte informatie. In het licht van de informatie beslist de Commissie volgens de procedure van artikel 26 over de erkenning van gebieden. Indien de officiële dienst de erkenning van een gebied intrekt overeenkomstig bijlage B, punt I.D.5, II.D of III.D.5, trekt de Commissie het besluit tot erkenning in. Hernieuwde erkenning van het betrokken gebied gebeurt volgens de procedure van artikel 26.”;

4. de aanhef van artikel 6, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Om ten aanzien van een of meer van de in bijlage A, kolom 1, lijst II, vermelde ziekten in een

niet erkend gebied de status van erkend bedrijf te verwerven, verstrekken de Lid-Staten aan de Commissie:";

5. de aanhef van artikel 7, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Voor het in de handel brengen van levende vis van de voor ziekte vatbare soorten vermeld in bijlage A, kolom 2, lijst II, alsook van eieren of gameten daarvan, gelden de volgende bijkomende voorschriften:";

6. de aanhef van artikel 8, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Voor het in de handel brengen van levende weekdieren als bedoeld in bijlage A, kolom 2, lijst II, geldende de volgende bijkomende voorschriften:";

7. de eerste zin van artikel 9, punt 1, wordt vervangen door:

„1. Vis die vatbaar is voor de in bijlage A, kolom 1, lijst II, vermelde ziekten, moet vóór verzending zijn gedood en van de ingewanden ontdaan.";

8. de aanhef van artikel 9, punt 2, wordt vervangen door:

„2. Levende weekdieren die vatbaar zijn voor de in bijlage A, kolom 1, lijst II, vermelde ziekten, moeten worden geleverd hetzij voor rechtstreekse menselijke consumptie, hetzij voor de conservenindustrie, en mogen niet opnieuw worden uitgezet, behalve";

9. artikel 14 wordt vervangen door:

„Artikel 14

1. Onverminderd de voorschriften betreffende de ziekten bedoeld in bijlage A, kolom 1, lijst III, die zijn opgesteld overeenkomstig de artikelen 12 en 13, gelden voor het in de handel brengen van levende gekweekte vis die niet behoort tot de in bijlage A, kolom 2, lijst II, vermelde voor ziekte vatbare soorten, alsook voor de eieren of gameten daarvan, de volgende aanvullende eisen:

- a) indien zij bestemd zijn om te worden binnengebracht in een erkend gebied, moeten zij overeenkomstig artikel 11 vergezeld gaan van een vervoerdocument van het volgens de procedure van artikel 26 vast te stellen model, waarin wordt verklaard dat zij afkomstig zijn uit een gebied met dezelfde gezondheidsstatus, een erkend bedrijf in een niet erkend gebied of een bedrijf dat gelegen kan zijn in een niet erkend gebied mits op dit bedrijf geen vis voorkomt die behoort tot de voor ziekte vatbare soorten genoemd in bijlage A, kolom 2, lijst II, en dit bedrijf niet in contact is met waterlopen of kust- of estuariumwateren.

In afwachting van het resultaat van het in artikel 28 bedoelde heronderzoek kunnen de Lid-Staten evenwel volgens de procedure van artikel 26 om een afwijking van het bepaalde in de vorige alinea verzoeken, met name om te verbieden dat in een erkend gebied in dit lid bedoelde vis wordt binnengebracht die van oorsprong is uit een erkend bedrijf in een niet erkend gebied, mits op dit bedrijf geen vis voorkomt die behoort tot de voor ziekte vatbare soorten genoemd in bijlage A, kolom 2, lijst II, en dit bedrijf niet in contact is met waterlopen of kust- of estuariumwateren. Volgens dezelfde procedure worden de voorwaarden en de passende maatregelen vastgesteld om een uniforme naleving van deze bepaling te verzekeren. In afwachting van deze beslissingen blijft de nationale regeling van toepassing met inachtneming van de algemene bepalingen van het Verdrag;

- b) indien zij bestemd zijn om te worden binnengebracht in een bedrijf dat, hoewel gelegen in een niet erkend gebied, voldoet aan de eisen van bijlage C, moeten zij overeenkomstig artikel 11 vergezeld gaan van een vervoerdocument van het volgens de procedure van artikel 26 vast te stellen model, waarin wordt verklaard dat zij afkomstig zijn uit een erkend gebied, uit een bedrijf met dezelfde gezondheidsstatus of een bedrijf dat gelegen kan zijn in een niet erkend gebied, mits op dit bedrijf geen vis voorkomt die behoort tot de voor ziekte vatbare soorten genoemde in bijlage A, kolom 2, lijst II, en dit bedrijf niet in contact is met waterlopen of kust- of estuariumwateren.

2. De in lid 1 genoemde eisen zijn van toepassing op het in de handel brengen van gekweekte weekdieren die niet behoren tot de voor ziekte vatbare soorten genoemd in bijlage A, kolom 2, lijst II.

3. Onverminderd de overeenkomstig de artikelen 12 en 13 vastgestelde voorschriften betreffende de in bijlage A, kolom 1, lijst III, vermelde ziekten, gelden voor het in de handel brengen van in het wild levende vis, week- of schaaldieren, of de eieren of gameten daarvan de volgende aanvullende eisen:

- a) indien zij bestemd zijn om te worden binnengebracht in een erkend gebied, moeten zij overeenkomstig artikel 11 vergezeld gaan van een vervoerdocument van het volgens de procedure van artikel 26 vast te stellen model, waarin wordt verklaard dat zij afkomstig zijn uit een gebied met dezelfde gezondheidsstatus;
- b) indien zij bestemd zijn om te worden binnengebracht in een bedrijf dat, hoewel gelegen in een niet erkend gebied, voldoet aan de eisen van bijlage C, moeten zij overeenkomstig artikel 11 vergezeld gaan van een vervoerdocument van het volgens de procedure van artikel 26 vast te stellen model, waarin wordt verklaard dat zij afkomstig zijn uit een erkend gebied;

c) wanneer deze dieren op volle zee worden gevist en zij bestemd zijn voor vermeerdering in erkende gebieden en erkende bedrijven, moeten zij onder toezicht van de officiële dienst in quarantaine worden geplaatst in installaties en onder passende omstandigheden die volgens de procedure van artikel 26 nader moeten worden vastgesteld.

4. De in de leden 1, 2 en 3 genoemde eisen gelden niet wanneer de praktische ervaring en/of wetenschappelijke gegevens heeft/hebben bewezen dat geen passieve overdracht van ziekte optreedt als aquicultuurdieren die niet behoren tot de voor ziekte vatbare soorten genoemd in bijlage A, kolom 2, lijst II, of de eieren en gameten van die dieren, worden overgebracht van een niet erkend gebied naar een erkend gebied.

De Commissie stelt, volgens de procedure van artikel 26, de lijst op van de aquicultuurdieren waarop de in de eerste alinea bedoelde afwijking van toepassing is en zij wijzigt deze lijst, in voorkomend geval, met inachtneming van de technologische en wetenschappelijke ontwikkelingen. De bijzondere voorwaarden voor het in de handel brengen van deze aquicultuurdieren, met inbegrip van het model van het opvorderbare begeleidende document, worden volgens dezelfde procedure vastgesteld en gewijzigd.

5. Dit artikel is niet van toepassing op tropische siervissen die permanent in aquaria worden gehouden.”;

10. aan artikel 19 wordt het volgende lid toegevoegd:

„4. Indien op 1 januari 1994 geen beslissing is genomen over de vaststelling van de in lid 1 bedoelde lijst, kunnen volgens de procedure van artikel 26 voor een periode van drie jaar de nodige overgangsmaatregelen worden vastgesteld.”;

11. aan artikel 20, wordt het volgende lid toegevoegd:

„3. In afwachting van de vaststelling van de in deze richtlijn beoogde voorwaarden voor invoer, zien de Lid-Staten erop toe dat zij op de invoer van uit derde landen afkomstige aquicultuurdieren en aquicultuurproducten voorwaarden toepassen die ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke gelden voor de produktie en het in de handel brengen van uit de Gemeenschap afkomstige produkten.”;

12. artikel 24 wordt vervangen door:

„Artikel 24

Indien bij aquicultuurdieren in een derde land een besmettelijke ziekte of een infectieziekte uitbreekt of zich verspreidt en die ziekte een gevaar kan opleveren voor de gezondheid van die dieren in een Lid-Staat, of indien andere redenen op veterinairerechtelijk gebied dit rechtvaardigen, zijn de regels, procedures en maatregelen van toepassing bedoeld in artikel 19 van Richtlijn 90/675/EEG wat betreft aquicultuurproducten respectievelijk in artikel 18 van Richtlijn 91/496/EEG wat betreft aquicultuurdieren.”;

13. bijlage A wordt vervangen door:

„BIJLAGE A

LIJST VAN ZIEKTEN/ZIEKTEVERWEKKERS VAN VIS, WEEK- EN SCHAALDIEREN

1	2
Ziekten/Ziekteverwekkers	Voor de ziekte vatbare soorten
LIJST I	
Vis Infectieuze zalmanemie (ISA)	Atlantische zalm (<i>Salmo salar</i>)
LIJST II	
Vis Virale hemorrhagische septikemie (VHS)	Salmonidae Vlagzalm (<i>Thymallus thymallus</i>) Coregonus sp. Snoek (<i>Eso lucius</i>) Tarbot (<i>Scophthalmus maximus</i>)
Infectieuze hematopoïetische necrose (IHN)	Salmonidae Snoek (<i>Esox lucius</i>)
Weekdieren	
Bonamia ostreae	Platte oester (<i>Ostrea edulis</i>)
Marteilia refringens	Platte oester (<i>Ostrea edulis</i>)

1	2
Ziekten/Ziekteverwekkers	Voor de ziekte vatbare soorten
LIJST III	
Vis Infectieuze pancreatische necrose (IPN) Voorjaarsviremie van de karper (SVC) Bacterial Kidney Disease (BKD) (Renibacterium salmonidarum) Furunculose (Aeromonas salmonicida) Enteric redmouth disease (ERM) (Yersinia ruckeri) Gyrodactylus salaris	Aan te geven in het in de artikelen 12 en 13 bedoelde programma"
Schaaldieren Crayfish plague (Aphanomyces astaci)	

14. in de bijlagen B, C en D vervallen de verwijzingen naar „lijst I” van bijlage A.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 juli 1994 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 24 juni 1993.

Voor de Raad
De Voorzitter
 B. WESTH